

Plenaire 13

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

23 november 2005

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

INHOUD

Opening van de vergadering	1
Berichten van verhindering	1
Samenstelling van de commissies	
Wijziging onder de vaste leden	1
Ingekomen stukken en mededelingen	1
Actuele vragen	
Actuele vraag van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het regeringsstandpunt betreffende het gebruik van dienstencheques voor kinderopvang en de timing terzake	1
Motie van orde	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	4
Actuele vragen (Voortzetting)	
Actuele vraag van de heer Kris Van Dijk tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de teloorgang van de werkgelegenheid in de regio Kempen, naar aanleiding van de aangekondigde bedrijfssluiting bij Belgonucleaire in Dessel	4
Actuele vraag van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het Vlaamse loopbaanbeleid en de impact van het federale Generatiepact op de Vlaamse prioriteiten	
Actuele vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de bijdrage vanuit de Vlaamse Regering aan het federale Generatiepact	6
Motie van orde	
Beroep op het Reglement	12
Actuele vragen (Voortzetting)	
Actuele vraag van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het Vlaamse loopbaanbeleid en de impact van het federale Generatiepact op de Vlaamse prioriteiten	
Actuele vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de bijdrage vanuit de Vlaamse Regering aan het federale Generatiepact (Voortzetting)	13
Actuele vraag van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de rekruteringsproblemen bij het bedrijf Thermote & Vanhalst in Waregem en de werking van de arbeidsbemiddeling	14

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de Vlaamse strategie ten aanzien van het nieuwe Europese voorstel tot liberalisering van de havenarbeid	16
Actuele vraag van mevrouw Michèle Hostekint tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de toewijzigingscriteria bij de verkoop van sociale kavels	18
Actuele vraag van de heer Sven Gatz tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de evolutie van het aantal HIV-besmettingen en de eventuele ondersteuning van het Elisa-centrum dat de aidsproblematiek in kaart brengt	
Actuele vraag van de heer Kurt De Loor tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de noodzaak aan onderzoek en preventiecampagnes rond HIV-besmetting	19
Ontwerp van decreet betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het onderwijs – 472 (2004-2005) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	23
Artikelsgewijze bespreking	26
Voorstel van decreet van de heren Karim Van Overmeire, Stefaan Sintobin, Roland Van Goethem, Luk Van Nieuwenhuysen en John Vrancken betreffende het instellen van een volksraadpleging over de Europese Grondwet – 215 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 3	
Voorstel van decreet van de heren Eloi Glorieux en Jos Stassen en mevrouw Vera Dua houdende organisatie van een volksraadpleging in Vlaanderen over het verdrag tot instelling van een grondwet voor Europa – 552 (2005-2006) – Nr. 1	
Algemene bespreking	27
Verzoekschrift over een uniforme gemeentebelasting – 571 (2005-2006) – Nr. 1	
Verslag	29
Verzoekschrift over het inlichten van het parlement door de Vlaamse Regering over genomen beslissingen en over de evolutie van vroeger genomen beslissingen – 572 (2005-2006) – Nr. 1	
Verslag	29
Ontwerp van decreet betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het onderwijs – 472 (2004-2005) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	29
Met redenen omklede motie van de heren Rob Verreycken, Jan Penris, Christian Verougstraete en Erik Tack en mevrouw Monique Moens tot besluit van de op 10 november 2005 door de heer Rob Verreycken in commissie gehouden interpellatie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de inhoud van het auditrapport betreffende de Vlaamse onthaalbureaus en de beleidsconclusies die eruit worden getrokken – 580 (2005-2006) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	29

Met redenen omklede motie van de heren Bart De Wever en Chokri Mahassine, mevrouw Cathy Berx en de heer Sven Gatz tot besluit van de op 10 november 2005 door de heer Rob Verreycken in commissie gehouden interpellatie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de inhoud van het auditrapport betreffende de Vlaamse onthaalbureaus en de beleidsconclusies die eruit worden getrokken

– 583 (2005-2006) Nr. 1

Hoofdelijke stemming 30

Regeling van de werkzaamheden

30

Bijlagen

Aanwezigheden

33

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

33

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

– *De vergadering wordt geopend om 14.35 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Vera Van der Borgh, John Vrancken: gezondheidsredenen;

Jean-Marie Dedecker, Bart Martens: ambtsverplichtingen.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijziging onder de vaste leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de CD&V-fractie is in de Interparlementaire Commissie voor de Nederlandse Taalunie de heer Luc Martens vervangen door mevrouw Kathleen Helsen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (Zie *Parl. St. Vl. Parl. Decreetgeving – Ingekomen stukken en mededelingen 2005-2006, nr. 60/8*)

ACTUELE VRAGEN

Actuele vraag van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het regeringsstandpunt betreffende het gebruik van dienstencheques voor kinderopvang en de timing terzake

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de voorzitter, vanochtend hebt u, naar aanleiding van de huldiging van de heer Sauwens en mevrouw Merckx, verklaard dat decreten van ons allen zijn. De decreten die door het Vlaams Parlement worden goedgekeurd, moeten door de Vlaamse Regering en eigenlijk door iedereen worden gerespecteerd en nageleefd. Ik meen dat ik met betrekking tot deze stelling in u een objectieve en eerlijke bondgenoot kan vinden.

Op het einde van de vorige legislatuur hebben we hier met een vrij grote meerderheid het decreet betreffende het gebruik van dienstencheques in de kinderopvang goedgekeurd. Slechts weinig decreten uit de vorige legislaturen zijn erin geslaagd de Vlaamse Regering al zo lang bezig te houden. Er zijn weinig decreten waarover al zoveel is gepraat, gediscussieerd en zelfs ruzie gemaakt.

De discussie is eigenlijk tijdens het opstellen van het Vlaams regeerakkoord begonnen. Tijdens de voorbereidende gesprekken is over dit onderwerp heel wat gediscussieerd. Uiteindelijk is in het Vlaams regeerakkoord een zeer duidelijke passage opgenomen. Ik citeer letterlijk: ‘We bouwen de flexibele en occasionele kinderopvang beter uit, ook buiten de collectieve voorzieningen. We gebruiken daartoe onder meer het instrument van de dienstencheques.’ Deze beleidsdoelstelling is letterlijk in de beleidsnota Welzijn overgenomen. Sindsdien hebben verschillende Vlaamse volksvertegenwoordigers met de regelmaat van een klok hun standpunt pro of contra het gebruik van dienstencheques naar voren gebracht. Af en toe hebben ze hiermee de pers gehaald. Dit onderwerp is echter steeds weer even snel uit de pers verdwenen.

Vandaag bevinden we ons duidelijk in een andere situatie. Er bestaat een duidelijke verdeeldheid binnen de Vlaamse Regering over dit dossier. Er wordt openlijk over geruzied.

Enkele weken geleden heeft de voorzitter van de VLD-fractie in de media een zeer vurig pleidooi voor de onmiddellijke invoering van het gebruik van dienstencheques in de kinderopvang gehouden. Het rondetafelgesprek dat twee weken geleden heeft plaatsgevonden, kan als hoogtepunt van dit pleidooi gelden. De sp.a heeft verklaard dat ze ideologisch niet voor of tegen de invoering van de dienstencheques is. Eigenlijk weet de partij niet goed wat ze hiermee moet aanvangen. CD&V houdt duidelijk de boot af.

Minister Vervotte is duidelijk niet geneigd om het gebruik van dienstencheques snel in te voeren. Vorige week heeft ze, naar aanleiding van een zeer boeiende discussie in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, verklaard dat ze dit met minister Van Brempt zou bespreken.

Voor mevrouw Ceysens volstaat deze verklaring duidelijk niet. Zelfs de voorzitter van de VLD heeft zich ondertussen in het debat gemengd. Hij heeft minister Vervotte in niet mis te verstane bewoordingen van koudwatervrees beschuldigd. De heer Somers wil dat de Vlaamse Regering nog voor de kerstvakantie beslist om voor de kinderopvang buiten de kantooruren dienstencheques aan te bieden. Hij vraagt zich af waar mensen met glijdende uren 's avonds of tijdens het weekend terecht kunnen. Volgens hem moeten CD&V en sp.a dringend, zoals in het Vlaams regeerakkoord is opgenomen, middelen voor de flexibele opvang vrijmaken. De invoering van het gebruik van dienstencheques zou volgens hem trouwens duizenden jobs creëren.

De heer Somers heeft tevens het volgende verklaard: 'Ligt er tegen het einde van dit jaar geen actieplan op tafel, dan heeft de Vlaamse Regering een zeer groot probleem. De maat is vol. Ons geduld is op.' In mijn ogen gaat het hier om een duidelijk ultimatum.

De heer Somers legt onmiddellijk de bal in het kamp van de voorzitters van CD&V en sp.a. Dat is blijkbaar nog niet voldoende voor de VLD, want vandaag mengt ook minister Moerman zich in het debat. Zij zegt duidelijk dat ze geld heeft gevonden. Niet de minister van Begroting, maar minister Moerman heeft geld gevonden voor de financiering.

Mijnheer de minister, er zou een bedrag van 20 miljoen euro vrijgekomen zijn op uw begroting. U had al aangekondigd dat dat gebruikt zou kunnen worden voor loonlastenverlaging, maar daar kan volgens minister Moerman geen sprake van zijn. Zij zegt: 'Ik ben niet bereid een voorstel dat op een Goede Vrij-

dag wordt gelanceerd, en waarover we nog nooit hebben gepraat, zomaar te aanvaarden. Dienstencheques zijn even goed als loonlastenverlaging. Het decreetale kader is aanwezig. Bovendien staat het in het regeerakkoord, alleen had de Vlaamse Regering geen geld om ermee voort te gaan. Wel, dat geld is er nu.'

Collega's, dit dossier is duidelijk een symbooldossier geworden. Mijnheer de minister-president, wat is het standpunt van de Vlaamse Regering in dit dossier? Komen de dienstencheques in de kinderopvang er of niet? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mevrouw Dillen, u hebt zelf verwezen naar het regeerakkoord. Ik wil het ook nog eens citeren: 'We bouwen een flexibele en occasionele kinderopvang beter uit, ook buiten de zogenaamde collectieve voorzieningen. We doen dit binnen een duidelijk afgebakend kader, als antwoord op specifieke noden en met behoud van kostenefficiëntie. We gebruiken daartoe onder meer het instrument van de dienstencheque.' Daarna volgt nog een passage over de stroomlijning.

In de Septemберverklaring hebben we het uitwerken van de flexibele kinderopvang, onder meer door aanwending van dienstencheques, aangehaald als een van de programmapunten voor het politieke werkjaar. Er staat: 'Om gezin en werk beter te combineren, moet het aanbod van ondersteunende diensten voor gezinnen verruimd worden, met name de ruimere en betere uitbouw van de flexibele en occasionele kinderopvang, ook buiten de collectieve voorzieningen.' We hebben er toen aan toegevoegd: 'De ministers van Gezin en Sociale Economie zullen terzake een actieprogramma uitwerken.'

Mevrouw Dillen, die citaten geven perfect het standpunt van de Vlaamse Regering weer. We hebben een regeerakkoord, en het is onze gewoonte het regeerakkoord uit te voeren, punt voor punt. In de Septemберverklaring heb ik duidelijk aangegeven dat het een dossier is dat we de komende jaren zullen aanpakken. De twee bevoegde ministers, mevrouw Vervotte en mevrouw Van Brempt, zullen voorstellen uitwerken. Volgens de normale gebruiken zullen die binnen de regering worden besproken.

Er is nood aan flexibele kinderopvang. Zelfs voor de kinderen die worden opgevangen in de klassieke, collectieve opvang, is er gemiddeld minstens een

dag per week vraag naar atypische opvang. Meer dan een vierde van deze vragen gaat over opvang na 18.00 uur, en is dus afhankelijk van de werkuren van de mensen. Uit onderzoek blijkt dat iets meer dan de helft van deze kinderen opgevangen wordt bij grootouders en iets meer dan 30 percent bij onthaalouders, zowel de zelfstandige onthaalouders als de diensten.

Er blijft een probleem met het aanpassen van het aanbod aan een aantal concrete situaties. Het gaat dan ook over de werking van de arbeidsmarkt, als het gaat over de beschikbaarheid van mensen voor het werk en dus over de werkbaarheid van het werk voor de mensen.

Sinds 2003 werden ongeveer 450 plaatsen voor flexibele kinderopvang uitgebouwd, in het kader van een besluit van 7 november 2003 en binnen het experimenteel kader van buurt- en nabijheidsdiensten.

Het is de optie van de regering – en ik verwijs nogmaals naar het regeerakkoord en de Septemberverklaring – om het aanbod te verruimen. Het lijkt me normaal dat de wijze waarop dat gebeurt deel uitmaakt van een politiek debat. Het komt partijvoorzitters of vertegenwoordigers van politieke partijen toe er de nadruk op te leggen en te verwijzen naar passages uit het regeerakkoord.

Sommigen doen dat via de media. Een partijvoorzitter die ik bijzonder goed ken, heeft dat de voorbije weken gedaan per telefoon en niet via de media.

Het blijft onze vaste wil om op initiatief van de twee bevoegde ministers in de volgende weken en maanden concrete maatregelen voor te stellen om de flexibele kinderopvang uit te breiden onder meer met het instrument waarnaar u hebt verwezen. We zullen rekening houden met alle elementen van het dossier: de noodzaak aan de flexibele opvang, de mogelijkheden die nu worden geboden door de collectieve voorzieningen, eventuele bijkomende mogelijkheden en het instrument van de dienstencheques. Ook de kostenefficiëntie van de inzet van middelen speelt een rol. Ik probeer u gerust te stellen: binnen dit en afzienbare tijd zal de regering ook op dat punt van het regeerakkoord de noodzakelijke beslissingen nemen. *(Applaus bij CD&V, de N-VA en de VLD-Vivant)*

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw verklaring en uw uitleg over de behoefte aan flexibele opvang en bijkomende plaatsen. Dat is echter niet het punt van de discussie, we hebben in de commissie ruimschoots de gelegenheid gehad er een boeiende discussie over te voeren. Het gaat wel over de cohesie binnen de Vlaamse Regering, waarvan de bevolking mag verwachten dat ze eensgezind als een team naar buiten treedt. Waar u er vroeger blijkbaar in slaagde de problemen binnenskamers te houden, wordt nu over dit symbooldossier een ruzie uitgevochten in de media en niet in het Vlaams Parlement. Mevrouw Ceysens applaudisseert nu heel uitbundig voor u. Niet hier wordt het debat gevoerd maar wel op televisie en in de kranten. We kunnen er niet omheen dat er heel duidelijke verklaringen zijn geweest van de voorzitter van de VLD, de heer Somers, en ook vanochtend werpt vice minister-president Moerman zich in een interview op als de minister van Financiën die plots 20 miljoen heeft gevonden. Minister Vandebroucke weze gewaarschuwd.

In het Vlaams Parlement durven de leden van de meerderheidsfracties niet veel zeggen en ze applaudisseren nu zeer uitbundig voor uw antwoorden. In de media nemen ze een heel duidelijk standpunt in in dit dossier. De verklaringen van de voorzitter van de VLD zijn toch wel heel duidelijk? Niet binnen enkele weken of enkele maanden zal de Vlaamse Regering met een beslissing naar buiten komen, dat hebben we van u toch niet gehoord. De VLD heeft heel uitdrukkelijk gesteld dat die beslissing er moet komen voor Kerstmis, binnen de maand dus. Het is een niet mis te verstaan ultimatum aan de Vlaamse Regering. Mijnheer de minister-president, ik had van u een veel duidelijker en concreter antwoord verwacht.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw Dillen, veertien dagen geleden heeft mevrouw Van der Borgh hier in het halfrond een actuele vraag gesteld over dit onderwerp en vorige week hebben we het debat gevoerd in de commissie. U bekijkt het eenzijdig alsof we alleen in de media hebben gediscussieerd, terwijl we ter gelegenheid van de Septemberverklaring, via een actuele vraag en in de commissie het onderwerp telkens ter sprake hebben gebracht.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Stassen bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, ik verwijs naar mijn brief van 21 november met de vraag om het voorstel van decreet houdende de organisatie van een volksraadpleging in Vlaanderen, stuk 582, aan de agenda toe te voegen. Het is vorige week in de commissie verworpen.

De voorzitter: Ik stel voor dit samen te behandelen met het voorstel van decreet van de heren Karim Van Overmeire, Stefaan Sintobin, Roland Van Goethem, Luk Van Nieuwenhuysen en John Vrancken over hetzelfde onderwerp. (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAGEN (*Voortzetting*)

Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de teloorgang van de werkgelegenheid in de regio Kempen, naar aanleiding van de aangekondigde bedrijfssluiting bij Belgonucleaire in Dessel

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de minister-president, deze ochtend werd bij de huldiging van twee eerbiedwaardige collega's nogmaals beklemtoond hoe belangrijk het is dat volksvertegenwoordigers verwoorden wat er leeft bij de mensen. Welnu, voor u staat een aangeslagen volksvertegenwoordiger. In de regio die me dierbaar is, ontwikkelt zich een en ander, waardoor deze regio in een sociaal-economische impasse dreigt te geraken. Om een heel lang verhaal kort te maken: maandag werd de ondernemingsraad van Belgonucleaire ingelicht over het voornemen in mei 2006 het bedrijf te sluiten. We weten dat de nucleaire industrie in ons land in een impasse is verzeild. Dat moet niet hier worden geëva-

lueerd, maar hiernaast. We zien echter dat dit dreigt te leiden tot een verlies aan rechtstreekse tewerkstelling, niet alleen bij Belgonucleaire, maar ook, binnen afzienbare tijd, bij andere bedrijven in deze sector.

We moeten bovendien bedenken dat de sociaal-economische cijfers voor de regio van de Kempen binnen de provincie Antwerpen, sterk gelijken op die van de provincie Limburg. Zoals de heer Sauwens deze ochtend zei, moet Limburg nog een hele weg afleggen. De regio Kempen heeft dus een dubbel probleem, namelijk de huidige situatie en de allesbehalve rooskleurige evoluties. Ik ga hier niet het proces maken van de mogelijke teloorgang van de nucleaire industrie, hoewel ik daar wel mijn mening over heb. Het gaat immers over tewerkstelling als een afgeleide van hoogstaand wetenschappelijk onderzoek. De industrie is veeleer in een impasse geraakt door het voeren van een non-beleid dan door het voeren van een beleid.

Wat heeft Vlaanderen daar nu mee te maken? Mijnheer de minister-president, de Vlaamse overheid heeft een grote verantwoordelijkheid met betrekking tot het tewerkstellingsbeleid. Nu deze streek, die reeds wordt getekend door hoge werkloosheidscijfers, een groot aantal faillissementen en een gezinsinkomen dat lager ligt dan het Vlaamse gemiddelde, verder in een impasse dreigt te belanden, wil ik u vragen hoe de Vlaamse Regering hierop zal inspelen.

We weten echter ook in onze regio dat we niet mogen blijven wachten op wat er in Brussel wordt beslist. Begin dit jaar kwamen er een aantal initiatieven op de voorgrond, zoals het Strategisch Plan Kempen, dat een toekomstvisie voor de Kempen bevat.

Mijnheer de minister-president, in welke mate bent u betrokken bij de evolutie in dit nucleaire dossier? Wordt de Vlaamse Regering op de hoogte gehouden door de federale regering over het feit dat daar een groot probleem dreigt? Hoe denkt de regering voorafgaandelijk daarop in te spelen op het vlak van investeringen in deze regio?

Ik wil er trouwens even op wijzen dat op het gewestplan nog steeds een zone van 9 vierkante kilometer is afgebakend voor de nucleaire industrie. Ik weet goed waarover ik het heb wanneer ik stel dat het gemeentebestuur van Dessel meer dan tien jaar heeft moeten zeuren en studies moeten maken om 11 hectare daarvan te mogen benutten als ambachtelijke zone. Dan stel ik me de vraag hoe we aan reconversie zul-

len kunnen doen. Ik wil de Vlaamse Regering vragen passende maatregelen te nemen en kort op de bal te spelen, zodat deze streek toekomstkansen krijgt.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Van Dijck, ik dank u voor uw vraag. U hebt me al gecontacteerd naar aanleiding van wat er gebeurt met Belgonucleaire in uw streek, en ik weet dat dit dossier u zeer ter harte gaat. De Vlaamse Regering wil dan ook ingaan op de zorgen die u uit, en houdt zich beschikbaar voor een specifieke aanpak van de situatie van het bedrijf en in de streek. Gisterenavond werd ik trouwens aangesproken door de burgemeester van Dessel, die blijk gaf van dezelfde zorg.

We hebben uiteraard kennis genomen van het feit dat voor Belgonucleaire de procedure voor de toepassing van de wet-Renault is ingezet. Het personeelsbestand bestaat uit zeer gespecialiseerd personeel, met een grote anciënniteit in het bedrijf. Het gaat om een veertigtal kaderleden en 200 arbeiders met een middelbare technische opleiding in de functie van operator. Het zijn dus allemaal mensen met een zekere scholing. Veel van die mensen werken al heel lang in hetzelfde bedrijf. Een derde van hen is tussen de 40 en de 50 jaar oud, een derde is jonger dan 30 en nog eens een derde is ofwel tussen de 30 en de 40 jaar ofwel ouder dan 50 jaar.

Het is evident dat de aangekondigde sluiting van Belgonucleaire een extra klap is voor een regio die de afgelopen tijd niet gespaard is gebleven van grote sluitingen. Uit ramingen blijkt dat ook in 2005 meer dan 700 mensen in de Kempen hun job zullen verliezen door sluitingen en herstructureringen. Zoals u al zei, ligt de actuele werkloosheidsgraad in de Kempen weliswaar nog iets lager dan het Vlaamse gemiddelde, maar het is ook duidelijk dat in de subregio van de gemeenten Mol, Dessel en Balen de werkloosheidsgraad net hoger ligt dan het Vlaamse gemiddelde. In het bijzonder is er een problematiek van vrouwelijke werkloosheid.

De gevolgen van de sluiting zijn bijzonder hard voor de getroffen families, maar moeten op het niveau van de regio en van de economische situatie worden getild. In overleg met minister Vandenbroucke heeft de VDAB al contact opgenomen met het bedrijf en zijn diensten aangeboden, althans binnen de marges van zijn bevoegdheden en mogelijkheden. Uiteraard

moet de Vlaamse overheid een zekere terughoudendheid aan de dag leggen zolang de procedure in toepassing van de wet-Renault loopt. We mogen het sociaal overleg niet doorkruisen.

U stelde echter uitdrukkelijk de vraag aan de Vlaamse overheid, en ik wil er dan ook op wijzen dat de VDAB een aantal diensten aanbiedt om de problematiek en het personeelsbestand in kaart te brengen, in de eerste plaats via de interventieadviseurs. Bovendien wordt elk van de betrokkenen geïnformeerd over de verschillende mogelijkheden. De VDAB kan op het ogenblik dat de sociale onderhandelingen ver genoeg gevorderd zijn, ook een aanbod formuleren, al dan niet aan de hand van een tewerkstellingscel die specifiek voor Belgonucleaire zou functioneren.

Alles hangt nu af van de afspraken die in het sociaal overleg, in toepassing van de wet-Renault, zullen worden gemaakt. In principe kan de Vlaamse overheid ook begeleiding aanbieden, alsook opleidingen in functie van individuele trajecten. Ook de diensten van minister Vandenbroucke zullen dit dossier van nabij volgen.

Meer in het algemeen voor de regio is er afgesproken dat, in het kader van het streekontwikkelingsbeleid, aan het bevoegde Resoc wordt gevraagd voorstellen uit te werken met het oog op een hernieuwde en vernieuwende dynamiek in de streekeconomie, vooral dan in de gemeenten Mol, Balen en Dessel, maar ook in de hele Kempenregio. Aan elk voorstel van het Resoc dat de medewerking van de Vlaamse overheid vereist, zullen we bijzondere aandacht besteden, net omwille van deze pijnlijke sluiting. Daarbij zullen we nagaan waar de Vlaamse overheid extra middelen kan inzetten en extra inspanningen kan doen.

Het Resoc is bijzonder goed geplaatst om voorstellen uit te werken voor het herstellen van de tewerkstellingsdynamiek in de Kempen, maar ook de Vlaamse Regering houdt zich beschikbaar. In het bijzonder sta ik zelf en ook de ministers Moerman en Vandenbroucke ter beschikking van de mensen en van de verantwoordelijken uit de streek om na gaan hoe de Vlaamse overheid het best inspanningen kan leveren, met respect voor de lopende sociale onderhandelingen in het kader van de wet-Renault.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw engagement. We mogen

echter niet denken dat het bij Belgonucleaire zal blijven. Het heeft er alle schijn van dat een eerste dominantie gevallen is, en dat er andere zullen volgen.

Daar zijn sterke aanwijzingen voor. Wie het dossier volgt, weet wat er aan de hand is en ziet dat beslissingen niet langer hier maar in Frankrijk worden genomen, is op de hoogte van de verwevenheid en heeft aanwijzingen dat het niet om 260 arbeidsplaatsen gaat, maar over bijna 1000 arbeidsplaatsen.

Ik ben tevreden dat de problematiek ernstig wordt genomen. We zullen niet nalaten om de lokale initiatieven – want die zijn er – voor te leggen aan de Vlaamse Regering opdat steun kan worden verstrekt.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Dijk, ik benadruk dat wij en onze medewerkers ter beschikking staan om op uw initiatief of op dat van lokale verantwoordelijken rond de tafel te gaan zitten om eens te bekijken wat we binnen onze Vlaamse bevoegdheden concreet kunnen doen om de sluiting en de ruimere economische problematiek van de streek aan te pakken. We kunnen echter geen wonderen beloven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het Vlaamse loopbaanbeleid en de impact van het federale Generatiepact op de Vlaamse prioriteiten

Actuele vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de bijdrage vanuit de Vlaamse Regering aan het federale Generatiepact

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte minis-

ter, beste collega's, enkele weken geleden werd het generatieplan van de federale regering voorgesteld. Ik noem het bewust geen pact, want een pact wordt gesloten tussen verschillende partners en dat is niet gebeurd. Het generatieplan speelt ook een rol op Vlaams gebied. De heer Laurys stelde een lijst op en daaruit blijkt dat dit geldt voor ruim één vierde van de maatregelen die worden voorgesteld in het federale generatieplan.

Minister Vandenbroucke heeft gesteld dat de eerste contacten al waren gelegd en dat de zaak de volgende weken zou worden uitgeklaard. De Vlaamse Regering heeft hierop al geanticipeerd, want bij de begrotingsopmaak werd een provisie van 20 miljoen euro toegewezen aan de minister van Werk, de heer Vandenbroucke. Er staat heel duidelijk dat het gaat om een 'provisie toegewezen in het kader van het eindeloopbaanbebat'. Het bedrag werd nog niet concreet ingevuld, maar werd al toegewezen. Het valt niet onder de algemene provisies onder het toezicht van de minister van Begroting, maar werd duidelijk toegewezen aan minister Vandenbroucke voor het eindeloopbaanbebat.

Intussen heeft het generatieplan ook de weerwerkpremie overgenomen, een Vlaams initiatief van vorig jaar. Ook op dat vlak komt er een extra krediet vrij van ongeveer 10 miljoen euro. We beschikken dus over een budgettaire enveloppe van ongeveer 30 miljoen euro om een eigen Vlaamse invulling te geven aan het loopbaanbebat.

Deze week borrelden diverse suggesties en ideeën op. Vrijdag lanceerde de minister van Werk het eerste idee inzake de loonkostensubsidie. Er valt iets voor te zeggen om iets te doen aan de aanbodzijde. Als een vijftigplusser wordt gemotiveerd om werk te aanvaarden, dan moet ook de werkgever worden gestimuleerd om die vijftigplusser werk te geven.

Het idee is niet zo slecht, maar we kunnen er wel een aantal opmerkingen bij maken. Het is een maatregel uit de oude doos, uit de jaren '80. Als econoom moet ik opmerken dat de maatregel enige distorsie van de marktwerking tot gevolg heeft. Als er een leeftijd op de maatregel wordt geplakt, bijvoorbeeld 45 jaar, dan is er een risico op verdringing waardoor de 44-jarigen minder kansen hebben. Bovendien is het een aanvulling van de federale maatregelen. De weerwerkpremie werd federaal overgenomen. De loonkostensubsidie is dus een aanvulling van de federale werkgeversbijdrageverminderingen die al gelden

voor diverse doelgroepen, zoals de werkgeversbijdragevermindering van 400 euro voor een 57-plusser of de lastenvermindering voor oudere werklozen die opnieuw een betrekking aanvaarden.

Vandaag stond in de krant dat minister Moerman daar een specifieke invulling aan geeft. CD&V maakt zich zorgen over de besteding van die enveloppe. In de eerste plaats wil ik het belang van de sluitende aanpak onderstrepen. Minister Vandenbroucke heeft daar in de afgelopen maanden al initiatieven toe genomen. Het is noodzakelijk dit beleid te ondersteunen. Dit sluit volledig aan bij ons principe van rechten en plichten. Er moeten voldoende middelen beschikbaar zijn. De werkzoekende heeft recht op een opleiding en begeleiding, maar hij heeft ook de plicht om een beschikbare passende job te aanvaarden.

Toen ik nog voor de Hoge Raad voor Werkgelegenheid werkte, heb ik een oplistijng gemaakt van alle tewerkstellingsmaatregelen, zowel de federale als de Vlaamse. Het leverde een dikke turf op van honderden pagina's. We moeten ervoor zorgen dat we niet opnieuw in dat bedje ziek worden. Niet elk beleidsniveau moet zijn eigen maatregel – aanvullend en/of overlappend – creëren, zodat de werknemers en –gevers door het bos de bomen niet meer zien. Een aanspreekpunt is daarom absoluut nodig. Op 1 januari starten de VLAO's. We moeten een duidelijk zichtbaar front office creëren voor de werkgevers en –nemers zodat zij alle informatie kunnen krijgen over hun kansen en de stimulerende maatregelen van de Vlaamse overheid.

Tot nu toe heb ik in dit debat niets gehoord over het vormings- en opleidingsaspect. Uit het rapport van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven blijkt dat de vormingsinspanning bij de bedrijven afneemt. In 1999 werd nog geformuleerd dat tegen 2004 de werkgevers 1,9 procent van de loonmassa zouden investeren in vorming en opleiding. Dat was misschien een te ambitieuze doelstelling, want in 2004 constateerde de centrale raad dat men amper 1 procent haalde. Het is daarmee zelfs afgenomen in plaats van toegevoegd. De Vlaamse Regering moet daar dus volop op inspelen.

Mijnheer de minister-president, hoe staat u tegenover de invulling van de enveloppe? Welke concrete initiatieven zult u zelf nemen in de komende weken?

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, zelden heb ik een slechtere titel gehoord voor een politiek akkoord dan 'Generatiepact'. Een pact sluiten wil zeggen dat de belangrijkste betrokkenen overeenkomen en vrede sluiten. Dit generatiepact sluit geen vrede, maar maakt juist oorlog tussen de generaties.

Het effect van dit federale pact is dat de oudere generatie zich sterk geïsoleerd voelt. Na 30, 40 jaar carrière in een bedrijf wordt zij nog eens gepakt na een ontslag of herstructurering. Ook de tussengeneratie – die heet tegenwoordig in liberale termen 'hardwerkende Vlaming' – voelt zich terecht geïsoleerd omdat sommige maatregelen de combinatie arbeid-gezin moeilijker maken. Het tijdskrediet wordt bijvoorbeeld afgebouwd. De jongere generatie raakt niet op de arbeidsmarkt wegens een tekort aan banen. Het pact zet dus drie generaties tegen elkaar op, het is de slechtste titel ooit.

We hebben onze kritiek op het pact samengevat in 'Een loopbaan is geen sloopbaan'. We pleiten voor ontspannen loopbanen, voor een echt loopbaan debat en geen eindeloopbaan debat en voor een ernstige financiering van de sociale zekerheid. Als we de Vlaamse antwoorden op het pact – zijn die er eigenlijk wel? – en het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid onder de loep nemen, kunnen we dezelfde kritiek hanteren.

Een van de maatregelen voor de zogenaamde tussengeneratie is de aanmoedigingspremie waar veel vraag naar is. Mijnheer de minister, in uw beleidsbrief staat dat de vraag heel groot is en dat die premie een ideaal middel is voor de combinatie tussen arbeid en gezin. U houdt de potten echter gesloten en u handhaaft de beperking die vorig jaar is ingevoerd. Verder wordt het voltijdse tijdskrediet voor mensen van 30 à 40 jaar afgebouwd, waardoor de tussengeneratie terecht wordt geïsoleerd. De oudere generatie, de 50-plussers, houdt een kater over aan het Generatiepact. U kondigt voor deze groep nog een hele reeks van maatregelen aan. Zij hoeven nochtans niet meer te bewijzen dat ze willen werken. Vanwaar dan ook uw fixatie, mijnheer de minister, op de 50-plussers? U kiest er de gemakkelijkste doelgroep uit voor een aantal maatregelen. U vergeet echter een aantal prioritaire doelgroepen in het beleid: de jongeren en de allochtonen. Uit de cijfers blijkt dat de gewone aanpak voor deze mensen niet meer werkt en dat er bijkomende maatregelen nodig zijn. U hebt er al een aantal aangekondigd. U zult in uw antwoord wel-

licht verwijzen naar de uitbreiding van de stageplaatsen en naar de jobs die u wilt creëren in de dertien centrumsteden. Dat is echter onvoldoende.

Mijnheer de minister, u legt een aantal belangrijke verplichtingen op aan werkzoekenden via een sluitende aanpak en via vorming, onder meer aan de 50-plussers. Wanneer zult u eindelijk een aantal verplichtingen opleggen aan de werkgevers? Zij hebben een aantal zaken gekregen waar zij geen enkel engagement tegenover moeten stellen.

Deze punten van kritiek kunnen worden geuit op het federale Generatiepact maar evenzeer op het Vlaams werkgelegenheidsbeleid en op het antwoord van de Vlaamse Regering op het Generatiepact.

U bent het misschien niet eens met mijn analyse van wat er niet goed is aan het Generatiepact en aan het Vlaams werkgelegenheidsbeleid, maar u bent het ook onderling niet eens. Dat blijkt uit de kakofonie aan verklaringen die hier al zijn afgelegd. Het Generatiepact heeft ervoor gezorgd dat er een grote onvrede en een groot ongeloof is bij de werkende bevolking ten aanzien van de politiek. Als dan ook de minister nog tegenstrijdige verklaringen aflegt, dan geraken we geen stap vooruit.

Mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, wat is het antwoord van de Vlaamse Regering op de invulling van het Generatiepact? En specifiek aan minister Vandenbroucke, vanwaar komt uw fixatie op de 50-plussers? Er zijn op zijn minst twee doelgroepen waarvan de instroom op de arbeidsmarkt veel groter is, met name de jongeren en de allochtonen. De meeste 50-plussers hebben bewezen dat ze willen werken en een carrière willen uitbouwen. De twee andere groepen hebben meer maatregelen nodig dan die die u in het beleid hebt uitgestippeld. In welke maatregelen voorziet u in uw beleid voor allochtonen en jongeren?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, ik zal me concentreren op de vragen van de heer Van den Heuvel. Mijnheer Van den Heuvel, ik zou uw vraag over die 35 miljoen iets breder willen benaderen. De toestand van het land en de economische toestand van Vlaanderen noopt ons er toe om ruimer te kijken dan alleen naar de discussie over die 35 miljoen. Ik verwijs daarbij naar de Septemberver-

klaring. Ik heb toen namens de Vlaamse Regering heel duidelijk gesteld dat de versterking van de economische slagkracht van en in Vlaanderen voor ons een absolute prioriteit was. Twee maanden na datum sta ik daar nog altijd volledig achter.

Alle pacts en plannen terzijde gelaten – en ze zijn belangrijk – vormt vooral een versterking van de economische activiteit in het land en in Vlaanderen de beste garantie voor extra groei, voor extra jobs, voor extra tewerkstelling. Dat moet natuurlijk op een duurzame manier gebeuren en er moet rekening worden gehouden met alle behoeften in de samenleving. We hebben toen aangegeven dat we zeer uitdrukkelijk de ambitie hadden om een investeringsregering te zijn, een regering die investeert in de troeven die we potentieel hebben. Ik denk daarbij aan onze ligging en de logistieke dimensie, aan de absolute noodzaak om ons economisch weefsel te vernieuwen en om ambities ter zake te hebben, aan de belangrijke inzet van extra middelen in het innovatiebeleid. Ten slotte, maar niet in het minst, heb ik tijdens de Septemberverklaring ook gezegd dat we niet alleen een regering willen zijn die investeert in steden, wegen, gebouwen en innovatieve projecten, maar dat we ook rechtstreeks de menselijke weerbaarheid, de kansen van mensen om hun talenten te ontplooien, de gedrevenheid van mensen om te ondernemen en van mensen op de arbeidsmarkt willen versterken via doeltreffende maatregelen.

Er is heel wat werk aan de winkel. Straks komt zelfs een probleem aan de orde van nefaste afstemming van vraag en aanbod. Doorheen de discussie over het federale Generatiepact of -plan komen er echter ook heel wat dimensies aan bod, de ene al wat nadrukkelijker dan de andere. Ik geef er drie. Het is evident dat we – meer in Vlaanderen dan elders in het land – een probleem hebben met de werkzaamheidsgraad van de oudere bevolking. Het probleem is al aan de orde geweest. Toch moeten we die problematiek prioritair aanpakken.

Er is ook een probleem van toeleiding van kansengroepen, onder meer van jongeren naar een job. De problematiek is echter ruimer. Ten slotte moeten we ook oog hebben voor de werkbaarheid van werk en voor de inzetbaarheid van mensen in het spitsuur van hun leven, voor mensen die deel uitmaken van spitsuurgeneraties.

Het is evident dat het voeren van een sterk beleid dat inwerkt op die problematiek en het inzetten van de

noodzakelijke financiële middelen voor de Vlaamse Regering een absolute prioriteit is. We zijn dat verschuldigd aan Vlaanderen. Ik wil niet dramatisch doen, maar als we de volgende jaren de kans missen om de Vlaamse economie slagkrachtiger te maken, dan zullen we de tendens die we nu al waarnemen, versterken. Vlaanderen zal het dan niet slecht stellen. Als we internationale vergelijkingen maken en daarbij rekening houden met markten die zich meer en meer open stellen en de hevigere concurrentie, dreigt Vlaanderen stilaan naar de middenmoot weg te zakken. De Vlaamse Regering wil een voldoende realistische ambitie hebben en vooral maatregelen nemen om de concurrentiekracht van de economie te versterken.

Daarbij heeft minister Vandenbroucke vorige week het initiatief genomen om een eerste bespreking te houden over een 'Vlaamse actie' voor meer werkgelegenheid, die aansluit bij de maatregelen van het Generatiepact of -plan, dat nu op het federale niveau aan de orde is.

Wat mij betreft zijn in de gedachtewisseling van vrijdag en in het document dat namens de Vlaamse Regering is gehanteerd in het kader van de interministeriële conferentie, heel belangrijke en interessante voorstellen geformuleerd. Ik heb er wat verslagen van besprekingen in commissies van dit Vlaams Parlement op nagelezen, en veel van de voorstellen sluiten rechtstreeks aan bij bezorgdheden die in het Vlaams Parlement aan de orde zijn geweest. U hebt trouwens zelf naar enkele verwezen. Ik denk aan het feit dat er inzake opleidingsintensiteit nog een en ander te doen is voor zowel de overheid als de privé-sector om opleidingen voor werknemers te versterken.

Het is dan ook goed dat in de nota van minister Vandenbroucke de ambitie wordt geformuleerd om de opleidingsagenda 2010 die op het federale vlak naar voren is geschoven, op Vlaams vlak in te vullen. Er is ook de toeleiding van jongeren naar de arbeidsmarkt en er komen doelgerichte acties ten aanzien van stedelijke problemen. Er is ondertussen tot concrete acties beslist in dertien steden en gemeenten. Dit alles past in het beter laten functioneren van de arbeidsmarkt waarbij mensen niet zonder perspectief aan hun lot worden overgelaten.

U hebt verwezen naar de ambitie die we hadden om met een rugzakje oudere werknemers weerbaarder te maken voor economische moeilijkheden. De fede-

rale overheid heeft daar een eigen maatregel voor in de plaats gesteld. Het is belangrijk om te vermijden dat oudere werknemers uit de arbeidsmarkt stappen en om hen aan te moedigen de overstap te maken van het ene werk naar het andere. Het is dan ook een goed idee om financiële middelen in te zetten om doelgericht de loonlasten die dergelijke mensen met zich meebrengen, te verlagen. De bedoeling is hen meer kansen te bieden op de arbeidsmarkt.

Ik vind ook de idee van een éénloketsysteem goed. Het is belangrijk om in de veelheid van maatregelen één aanspreekpunt te hebben in Vlaanderen.

Ik sta tot slot nog even stil bij het probleem van de detachering van onder meer Oost-Europese werknemers. Het is een goed idee om een doorgetrokken strijd te voeren tegen sociale fraude om te vermijden dat er deloyale concurrentie op de arbeidsmarkt ontstaat tussen Vlaamse en Oost-Europese werkzoekenden.

Er zijn veel goede voorstellen op tafel gelegd waarover we de volgende dagen binnen de regering zullen debatteren om tot voorstellen van beslissing te komen. We zullen ook overleg plegen met de sociale partners, wat trouwens al is ingezet door minister Vandenbroucke. Op die manier willen we in Vlaanderen komen tot een geheel van ambitieuze maatregelen waarbij heel wat middelen worden ingezet op de versterking van de economie en een betere werking van de arbeidsmarkt.

Ik wil tot slot de sociale partners en alle fracties in het Vlaams Parlement oproepen om goed kennis te nemen van de economische situatie van Vlaanderen. De situatie is wat bedreigd, maar biedt nog heel wat opportuniteiten. Ik vraag om de ambitie van de Vlaamse Regering te delen om te komen tot een realistisch en ambitieus geheel van maatregelen. De Vlaamse Regering is van plan om daar de financiële middelen tegenover te plaatsen. Het gaat mij niet alleen om de discussie over de invulling van die 35,1 miljoen euro, maar vooral over de goede aanwending van de financiële mogelijkheden van de Vlaamse overheid. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Stassen, ik zal eerst antwoorden op de persoonlijke vraag die u aan mij hebt gesteld. Ik had

bijna de indruk dat u mij verdenkt van vooringenomenheid omdat ik onlangs 50 jaar ben geworden. Het klonk bijna zo.

Ik heb inderdaad een fixatie: ik heb een absolute fixatie op gelijke kansen in het leven, en dus ook op de arbeidsmarkt.

Dat betekent dus dat ik me moet afvragen wie er wordt benadeeld, wie er onvoldoende kansen krijgt en wat we daaraan kunnen doen. In een aantal ex-mijngemeenten, de grotere steden en ook in kustgemeenten geraken laaggeschoolden en jongeren niet uit de werkloosheid. Zij lijden onder een onaanvaardbare kansenongelijkheid. Die vaststelling ligt aan de basis van een actieplan dat we samen met dertien gemeentebesturen een tijdje geleden hebben voorgesteld. Met dat actieplan willen we voor die jongeren nieuwe kansen creëren. Dat is dus een actieplan gericht op de jeugd.

Op dit ogenblik ben ik bezig met de uitwerking van een actieplan gericht op het wegwerken van de benadeling van allochtonen op de arbeidsmarkt. Ik heb niet de behoefte om daarover een groot discours te houden. Maar toch dit: het is een actieplan dat niet gaat over concepten, maar over concrete mensen die aan het werk gaan. Misschien zal het de eerste keer zijn dat dit gebeurt. Ten slotte ben ik van mening dat veel oudere werklozen recht hebben op meer steun dan ze vandaag krijgen. Ik ben echt gefixeerd op gelijke kansen.

De vraagsteller verbaast me als hij zich afvraagt waarom we bijzondere aandacht moeten opbrengen voor ouderen die werkloos zijn. Vlaanderen is het voorwerp van een vergrijzing die veel sneller en groter is dan die van Wallonië en Brussel. Ik zeg niet dat we daardoor 'getroffen' zijn, want het gaat om de gevolgen van een succes; van de toegenomen Vlaamse welvaart. De cijfers zijn overbekend. Ik zal ze nogmaals aanhalen. De volgende tien jaar zal het aantal inwoners jonger dan 50 jaar dalen met 262.000 en het aantal 50-plussers toenemen met 342.000. Als de tewerkstellingsgraad van de 50-plussers op hetzelfde niveau blijft als vandaag, dan zal de werkende bevolking snel afnemen, met tienduizenden in 2015. In 2025 zullen er dan bijna 200.000 werkenden minder zijn dan vandaag. Het aantal actieven per 65-plusser zou daardoor zeer sterk dalen: van 2,32 in 2005 naar 1,49 in 2025. Als dat gebeurt, is onze welvaartstaat op weg naar het bankroet. We moeten daaraan dus iets doen.

Dat verklaart waarom we aandacht moeten opbrengen voor de plaats van de ouderen op de arbeidsmarkt. Dat is bij ons een veel groter probleem dan in Brussel of Wallonië. Op de vraag wat wij kunnen toevoegen aan een federaal plan dat hoe dan ook de grootste gemene deler of het kleinste gemene veelvoud van de verzuchtingen in Vlaanderen, Wallonië en Brussel is, moet worden geantwoord dat we op onze specifieke problemen moeten inwerken. Die specifieke problemen zijn de hardnekkige werkloosheid in enkele mijngemeenten, centrumsteden en kustgemeenten, de werkloosheid van allochtonen, de enorm snelle vergrijzing en het feit dat veel van onze 50-plussers werkloos zijn. Hoewel we denken dat het bij ons zoveel beter gaat dan elders, is onze werkloosheidsgraad lager dan die in de andere gewesten. Dat is een belangrijke vaststelling.

Samen met de heer Van den Heuvel vraagt u zich af wat we ondernemen nu de teksten van het Generatiepact op tafel liggen. Ik denk dat de Vlaamse Regering hoe dan ook een belangrijke bijdrage kan leveren om de belangrijke doelstellingen in die teksten te realiseren. Ik sluit me aan bij wat de minister-president heeft gezegd. Hij is een voorzichtig man, en hij heeft zich voorzichtig uitgedrukt. Hij heeft gezegd dat we de grote sociale uitdagingen waarvoor we staan niet mogen dramatiseren. Ik ben van oordeel dat we aan die grote sociale uitdagingen dringend iets moeten doen. Ik pleit ervoor dat de Vlaamse Regering terzake krachtadig optreedt, nu en de komende jaren.

Tijdens de ministerraad van vorige vrijdag heb ik een tipje van de sluier gelicht. Aangezien ik was uitgenodigd om op een interministeriële conferentie met minister Van Velthoven een officiële reactie naar voren te brengen, heb ik uitgelegd wat we zoal zouden kunnen doen. Ik heb minister Van Velthoven een nota met een zevental aandachtspunten en kritische bemerkingen bezorgd. Die nota is publiek bekendgemaakt.

Daarover moet natuurlijk nog overleg plaatsvinden. Ik zou vooraf vooral voor betekenisvolle acties willen pleiten. Ik pleit tegen de versnippering van de middelen over allerlei initiatieven. Als we onze inspanningen versnipperen, bijvoorbeeld over loonkostsubsidies en kinderopvang, zullen we overal te weinig geld kunnen inzetten. Op die manier worden al onze initiatieven gadgets. Ik pleit voor het betekenisvol, geconcentreerd en fors inzetten van onze middelen.

Ik onderschrijf tevens het pleidooi dat de minister-president al herhaaldelijk heeft gehouden. De belangrijkste bijdrage van de Vlaamse Regering moet erin bestaan een investeringsregering te zijn. We moeten fors in kennisinfrastructuur, in mobiliteit, in infrastructuur en in duurzaamheid investeren. Dat is de belangrijkste bijdrage die we kunnen leveren.

We moeten tevens actief op de arbeidsmarkt inspelen. Ik zal even bondig overlopen wat de belangrijkste initiatieven zijn die we op dit vlak moeten nemen. De heer Van den Heuvel heeft daarnet terecht naar de inspanningen inzake opleiding verwezen. We zijn dat niet vergeten. De gewesten en de gemeenschappen worden in de federale teksten niet toevallig uitgenodigd om een opleidingsagenda 2010 te formuleren. Ik heb minister Van Velthoven al gemeld dat we, samen met de Vlaamse sociale partners, voor de invulling van die opleidingsagenda zullen zorgen. We zullen ons hierbij richten op het verhogen en het valoriseren van de bekwaamheden en de talenten van de mensen op de werkvloer.

Als we willen dat onze banenplannen, premies en lastenverminderingen succes hebben, moeten we beschikken over makelaars die op het terrein actief zijn en mensen die met al deze instrumenten aan de slag gaan. Dat is in het verleden niet steeds het geval geweest. Ik meen niet dat de Vlaamse instellingen zich altijd even actief hebben ingezet om de federale instrumenten in de praktijk te brengen. Op het vlak van de promotie en van de sensibilisering moeten we als front office fungeren. Zo mogelijk moet dat ook voor de uitvoering van al die maatregelen gelden. Dat laatste is uiteraard een zeer ambitieuze gedachte. Alle consulenten die we rechtstreeks of onrechtstreeks financieren, moeten makelaars in deze voordelen worden. Als makelaars moeten ze mensen aan het werk helpen. Op organisatorisch vlak zal het een hele inspanning vergen. Om dat voornemen te kunnen uitvoeren, heb ik minister Van Velthoven om een bilateraal akkoord gevraagd.

De heer Van den Heuvel heeft er daarnet al op gewezen dat de federale regering een Vlaamse maatregel heeft overgenomen. Het gaat over de weerwerkpremie, een idee dat de Vlaamse Regering in eerste instantie vrij bescheiden heeft opgevat.

De weerwerkpremie is een inkomensondersteunende premie voor ouderen die weer aan het werk gaan. Die mensen moeten zich immers vaak met een lager

salaris tevreden stellen. De federale regering heeft het idee overgenomen. Goede ideeën hebben vaak meerdere vaders. Als de regeling op 1 januari 2006 wordt geïmplementeerd, zal ik zeer tevreden zijn.

De vraag is wat we nog meer kunnen doen. Persoonlijk ben ik van mening dat een substantiële loonkostenvermindering voor ouderen die weer aan het werk gaan de belangrijkste aanvulling is waarvoor we kunnen zorgen. Eenmaal het inkomensprobleem van de betrokkenen is opgevangen, is dat immers de belangrijkste overblijvende handicap. De federale regering wil zich over het inkomensprobleem buigen en heeft ons idee overgenomen. Wat de loonkosten betreft, moeten we de bestaande mogelijkheden op een creatieve manier gebruiken.

De Vlaamse overheid beschikt over een aantal in onbruik geraakte mogelijkheden. Ik heb in dat verband een paar oude teksten nagelezen. Zo heb ik eens nagekeken wat er ten gevolge van de federalisering met de bepalingen van het RVA-besluit van 1963 is gebeurd. Met betrekking tot de arbeidsbemiddeling is de Vlaamse overheid bevoegd om substantiële premies uit te keren.

Ik pleit ervoor te onderzoeken of we er een belangrijke inspanning voor kunnen doen. U hebt gelijk dat dat perverse effecten kan hebben, maar dat is zo voor alle leeftijdsgecibleerde lastenverminderingen.

Ik denk dat we het makelaarschap, dat de VDAB tot stand moet brengen en waarbij mensen bemiddeld worden van werkloosheid naar werk, veel krachtiger kunnen maken als er ook een krachtige loonkosten-subsidie is als ouderen aan het werk gaan. Dat moet goed kunnen sporen met de bescheiden bijkomende federale lastenverminderingen voor ouderen vanaf april 2007. Met onze eigen middelen kunnen we dat versterken. We moeten er inderdaad over waken dat er geen carrousels en perverse effecten ontstaan. Ik geloof er zeer sterk in, want we geven een concreet instrument aan degenen die bemiddelen. We geven een belangrijk verkoopsargument mee, dat noodzakelijk is voor de 50-plussers.

Om die reden heb ik aan de federale ministers gevraagd of we ervan kunnen uitgaan dat dit instrument volledig vrijgesteld zal worden van vennootschapsbelasting – wat vandaag niet het geval is – en dus vrij zou zijn van elke fiscale afroaming door de federale overheid. Na enige discussie hebben ze hiermee ingestemd. Dat is belangrijk, want anders

zouden we voor elke euro 30 of 35 eurocent moeten storten in de federale schatkist. We zijn goed, maar niet gek.

We moeten oppassen dat we onze middelen niet versnipperd raken. U hebt de cijfers gegeven. Het is mijn persoonlijke mening dat we binnen de Vlaamse begroting echt wel een marge moeten kunnen vinden om forse inspanningen te doen. Ik spreek me vandaag niet uit over cijfers, maar als je iets doet, moet je het goed doen. Dat geldt overigens zowel voor loonkostensubsidies als voor kinderopvang. We wensen meer flexibele, goed georganiseerde en doelmatige kinderopvang. Geen klein initiatief, maar iets waar veel mensen van kunnen profiteren.

Ik heb aan mijn federale collega ook gezegd dat ik geresponsabiliseerd wil worden met betrekking tot de herstructurering van bedrijven. We hadden het over de tragische situatie in de Kempen. Het moet nog verder worden uitgeklaard, maar met de teksten van het Generatiepact ontstaan interessante mogelijkheden. We willen met de VDAB onze verantwoordelijkheid opnemen bij herstructurerings, om ervoor te zorgen dat we in plaats van uitstapsystemen, overstapsystemen hebben.

Ik heb aan mijn federale collega ook gezegd dat we een actie rond jeugdwerkloosheid ondernemen. Ik heb ook gevraagd om samen de reglementering inzake buitenlandse arbeidskrachten, detachering en uitzendarbeid te bekijken en samen actie te ondernemen tegen illegaliteit en fraude, die ons sociaal systeem en het welzijn van onze arbeiders bedreigen. In een open Europa moeten we open staan voor werknemers uit andere landen, maar het moet in orde zijn, zonder fraude en illegaliteit. Daar moeten we samen actie rond ondernemen.

Collega's, ik geloof dat we vooral moeten bezig zijn met onze eigen zaken. Mijnheer Stassen, iedereen zal wel zijn mening hebben over het Generatiepact, maar onze verantwoordelijkheid hier is te zorgen voor jobs en opleiding, te zorgen voor een toekomst en een sociaal-economische dynamiek. De regering moet investeren in talenten en mensen, investeren in duurzaamheid. Daar ligt onze verantwoordelijkheid, en ik ga ervan uit dat de meerderheid dat ten volle steunt. (*Applaus bij de meerderheid*)

MOTIE VAN ORDE

Beroep op het Reglement

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Penris bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, u bent de behoeder van ons Reglement. Artikel 82, ten zevende, bepaalt dat het stellen van een vraag niet langer mag duren dan 5 minuten. Ook het beantwoorden van de vraag mag niet langer dan 5 minuten duren.

Het onderwerp is boeiend. Ik denk dat de regering op een uitstekende wijze uitdrukking heeft gegeven aan wat bij haar leeft.

Maar als het parlement een onderwerp als dit wenst aan te snijden op de manier zoals we dat nu doen, hebben we daar andere parlementaire instrumenten voor, bijvoorbeeld een actualiteitsdebat. Ik heb de indruk dat van dit vragenuurtje wat misbruik wordt gemaakt. Ik vermoed dat er redenen voor zijn: hiernaast staat een televisiestation een rechtstreekse televisie-uitzending te maken. Ik stel voor om dat in de toekomst te vermijden. Als er interessante onderwerpen zijn, zoals wat vandaag wordt aangesneden, kunnen we een actualiteitsdebat houden, en niet de actuele vragen misbruiken voor dit soort van stunts.

De voorzitter: Mijnheer Penris, ik weet niet of uw uiteenzetting ook is ingegeven omdat men opnames maakt. Er is een reglement en er zijn discussies over de spreektijd, dat weet iedereen. Als men interessante dingen te vertellen heeft, stoort het me niet dat men over de tijd gaat. Zo interpreteer ik het reglement, en dat is al in het voordeel geweest van de verschillende fracties.

Mijnheer de voorzitter, ik ben het daarmee eens. U zult het echter ook met mij eens zijn dat dit debat alleen maar versterkt had kunnen worden als we er een echt actualiteitsdebat aan hadden gewijd en geen gewone actuele vraag. Dan hadden alle fracties hun visie over dit onderwerp op een omstandige manier kunnen uiteenzetten en eventueel besluiten met de parlementaire middelen die daarvoor aangewezen zijn.

De voorzitter: Mijnheer Penris, zegt u dat nu tegen uw eigen fractie, want die heeft dat niet aangevraagd? U richt deze vraag aan mij, maar het is niet aan mij om actualiteitsdebatten te organiseren of

onderwerpen voor te stellen; het zijn de fracties. Uw fractie is daar een van. Het is niet de plenaire vergadering die zich moet moeien met de orde van de werkzaamheden; daarvoor is het Bureau aangesteld.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAGEN *(Voortzetting)*

Actuele vraag van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het Vlaamse loopbaanbeleid en de impact van het federale Generatiepact op de Vlaamse prioriteiten

Actuele vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de bijdrage vanuit de Vlaamse Regering aan het federale Generatiepact
(Voortzetting)

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord voor het verder zetten van de actuele vragen.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, ik dank u voor de appreciatie van de kwaliteit van het debat. Ik neem aan dat het ook over mijn tussenkomst gaat.

Mijnheer de minister, ik zou graag zien dat u dezelfde verbetering die u hebt ten aanzien van het probleem van de ouderenwerkloosheid, ook zou hebben ten aanzien van de jongerenwerkloosheid en die van allochtonen. Ik merk daar nog te weinig van in beleidsmaatregelen. De discussie kunnen we verder voeren.

Ons antwoord op het probleem van de vergrijzing is het aanbieden van ontspannen loopbanen, waarbij mensen zich niet opgejaagd voelen om in een korte periode van 30 jaar hard te moeten werken en er dan zo snel mogelijk uit te stappen. De regering moet ervoor zorgen dat jonge ouders kunnen genieten van allerlei tegemoetkomingen zodat ze hun kinderen kunnen opvangen. Ook voor oudere werknemers met zieke ouders zouden maatregelen kunnen worden genomen, zoals tijdskrediet. Er moet een reeks

van ontspannen loopbaanmaatregelen worden genomen. Daar heeft de Vlaamse Regering geen enkel initiatief voor genomen. U hebt in uw lange uiteenzetting geen enkel voorbeeld gegeven van een aanzet waarbij de Vlaamse Regering zal meewerken aan het maken van ontspannen loopbanen zodat mensen zelf kunnen beslissen om langer te werken.

Het heeft weinig zin om een hele reeks maatregelen te nemen waarbij mensen worden aangezet om te gaan werken als werkgevers niet de verantwoordelijkheid nemen om ouderen aan te nemen of langer in dienst te houden en om jongeren en allochtonen aan te werven. De Vlaamse Regering moet meer werken aan maatregelen op Vlaams niveau voor het bestendigen van ontspannen loopbanen en verplichtingen en garanties vragen van werkgevers.

De heer Koen Van den Heuvel: Uit het antwoord van beide ministers blijkt dat de Vlaamse Regering een heel duidelijke visie heeft op de Vlaamse invulling die heel breed gaat. In tegenstelling tot wat de heer Stassen zegt, gaat die visie breder dan louter aandacht voor de vijftigplussers: er is ook aandacht voor jongeren en allochtonen. De bijzondere actie naar de hardnekkige jeugdwerkloosheid in 13 centrumsteden is het duidelijkste bewijs dat de Vlaamse Regering ook bijzondere aandacht heeft voor jongerenwerkloosheid, in de steden nog toegespitst op de allochtonen.

Het is terecht wat u zegt over de 50-plussers, mijnheer de minister. In Europa behoren we op dat vlak tot de slechtste leerlingen van de klas. Hoewel we een iets sterkere economie hebben dan de andere gewesten in ons land, blijft die werkgelegenheidsgraad onder het Belgische gemiddelde. In Vlaanderen werkt slechts 28 percent van de 55-plussers. Gelet op de demografische uitdagingen, vooral na 2010, door het feit dat de Vlaamse beroepsbevolking sterker afneemt dan in de andere gewesten, is het terecht dat de Vlaamse Regering daarop anticipeert. Een goed eindloopbaanbeleid begint inderdaad niet bij 50 jaar. Het begint vroeger. Ik ben echter gerustgesteld door de opmerking dat de opleidingsagenda voor 2010 volwaardig concreet wordt gemaakt. Het is immers heel belangrijk dat een 50-plusser nog fit aan de eindstreep kan komen, en dat kan door hem weerbaar te maken en hem goed op te leiden. Ik ben ervan overtuigd dat daar voldoende aandacht aan zal worden besteed. CD&V zal het actieplan dan ook enthousiast steunen. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de rekruteringsproblemen bij het bedrijf Thermote & Vanhalst in Waregem en de werking van de arbeidsbemiddeling

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag sluit eigenlijk aan bij de problematiek die in het voorafgaande minidebat aan bod is gekomen.

De paradox van de arbeidsmarkt is blijkbaar hardnekkig: er zijn nog altijd 220.000 werkzoekenden in Vlaanderen, terwijl er nog steeds vacatures zijn waarvoor men niemand vindt. Vorige week werden we daar eens te meer mee geconfronteerd. De Waregemse firma Thermote & Vanhalst, die heftrucks vervaardigt, slaagt er niet in iemand te vinden voor honderd vacatures voor geschoolde arbeiders. Dat is merkwaardig.

Het probleem is niet nieuw. We werden er al mee geconfronteerd. Ook in de bouw- en de transportsector wijst men op dat probleem. We hebben het er hier ook al over gehad naar aanleiding van de Poolse arbeiders bij Struik Foods. We weten dat 20 percent van de VDAB-vacatures niet wordt ingevuld.

Er zijn wel verzachtende omstandigheden. Het gaat over de regio van Zuid-West-Vlaanderen, met een werkloosheidsgraad van 3 percent. Dat betekent dat het inderdaad erg moeilijk is om nog geschoolde mensen te vinden, temeer daar het aantal afgestudeerde geschoolde werknemers in die regio vrij laag ligt.

Dat voorbeeld toont de cumulatie van problemen aan waarmee sommige bedrijven worden geconfronteerd. Dan gaat het niet alleen over een tekort aan geschoolde arbeidskrachten, maar ook over het probleem van de grensoverschrijdende werkloosheid. Ik lees in de krant dat de firma in kwestie 150 werknemers uit Frankrijk aantrekt, maar er niet in slaagt mensen uit Henegouwen, waar er toch heel veel werkloosheid is, aan te werven. We hebben er al

eens op gewezen dat er een en ander mank loopt met betrekking tot de mobiliteit tussen de VDAB en het Waalse Forem.

De firma stelt ongezoeten dat er een probleem is van motivatie bij werknemers, net als een tekort aan opleidingen voor geschoolde werkkrachten. Ook zou volgens de firma ons sociaal systeem te soepel zijn, wat maakt dat er zich, bij de mensen die zich aanbieden, eigenlijk weinig geschikte kandidaten bevinden. De firma heeft dus een mediaspot gemaakt. Plots bleken 300 kandidaten zich aan te bieden voor die vacatures. Ze hebben dus geen succes geboekt via de reguliere arbeidsbemiddelingsdienst, maar wel via de media.

Dat betekent niet dat al die kandidaten geschikt zullen blijken. Ik lees immers dat de firma 250 mensen per maand screent. Ik vermoed dat ook hier een aantal kandidaten zullen wegvallen. Ook lijkt het me dat de firma door dat mediaoptreden een aantal werknemers uit andere bedrijven zal aantrekken, die normaliter geen VDAB-bemiddeling krijgen. Het valt dus nog af te wachten of die vacatures zullen worden ingevuld.

Het blijft echter een ernstig probleem. Veel mensen zijn werkloos, maar toch slaagt men er niet in zo te bemiddelen dat het aanbod aan werkzoekenden kan voldoen aan de vraag op de arbeidsmarkt. Nogmaals, het gaat hier over een opeenstapeling van problemen.

De firma verklaart ook quasi-achteloos mensen uit Oost-Europa tewerk te stellen. Ik durf ervan uit te gaan dat het legaal gebeurt, hoewel men het kan betwijfelen.

Ik heb ook al gewezen op de problematiek van de mensen die uit Frankrijk komen en niet uit Henegouwen. Dat heeft te maken met de mobiliteit tussen de Forem en de VDAB. Er zijn ook te weinig geschoolde arbeidskrachten uit nijverheidsscholen, die specifiek voor deze jobs bestemd zijn.

Het hoofdprobleem blijft echter dat de werkgevers zeggen dat ze via de normale arbeidsbemiddeling te weinig mensen bereiken en vinden, terwijl er zich na een mediaoptreden plots 300 kandidaten aanbieden. De vraag is dan of het te maken heeft met motivatie, met het sociaal systeem of met iets dat mank loopt bij de bemiddeling. Dit voorval bij Thermote & Vanhalst zou een aanleiding kunnen zijn tot een onder-

zoek naar waar het op microniveau fout loopt bij de arbeidsbemiddeling. Daar had ik graag uw mening over gehoord.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Dit is een illustratie van de paradox op de arbeidsmarkt. De vaststellingen zijn duidelijk. In Midden-West-Vlaanderen en in Zuidwest-Vlaanderen is er inderdaad een krapte op de arbeidsmarkt, zeker voor wat betreft gekwalificeerde arbeidskrachten, waar het om gaat in nagenoeg 90 percent van de vacatures bij Thermote & Vanhalst. Voor slechts 3 van de 32 bij de VDAB gekende vacatures werden geen kwalificatie-eisen gesteld.

Thermote & Vanhalst zette alle middelen in om personeel te rekruteren: VDAB, advertenties, uitzendkantoren, enzovoort, echter zonder dat dat resulteerde in een aanbod van voldoende geschikte kandidaten. De mensen van het bedrijf wilden ook een positief signaal brengen tussen alle onheilstijdingen over jobverlies en herstructureringen. Ze zeiden hiermee eigenlijk dat er nog werk is, en wezen meteen ook op de paradox op de arbeidsmarkt. Dat resulteerde in een paar honderd reacties.

Dit is een complexe problematiek, waarvan aspecten als de lage werkloosheid in dat deel van West-Vlaanderen en een beperkte mobiliteit in de omliggende regio's, ook in Moeskroen, deel uitmaken. Die aspecten maken dat er moeilijk invulbare vacatures ontstaan. Er is echter ook een aantal mogelijke scenario's voor oplossingen.

Vandaag heeft het bedrijf maar voor een beperkt aantal vacatures een beroep gedaan op de actieve bemiddeling van de VDAB. Het bedrijf kan in het kader van jobmanagement opteren voor bekendmaking van vacatures of voor effectieve verwijzing. We nodigen het bedrijf heel uitdrukkelijk uit meer een beroep te doen op de VDAB.

Uit de gesprekken die tussen de onderneming en de VDAB hebben plaatsgevonden, is al een aantal bijkomende initiatieven voortgevloeid. De kandidaturen worden onderzocht op hun geschiktheid voor Thermote & Vanhalst. Samen met de VDAB en enkele andere bedrijven zal Thermote & Vanhalst onderzoeken hoe, met inachtneming van de wetgeving op de privacy, de niet geselecteerde kandidaten gericht kunnen worden doorverwezen naar onder-

nemingen die wel op zoek zijn naar de aangeboden profielen.

Om deels oplossingen te vinden voor zowel de blijvende noden van Thermote & Vanhalst als die van een aantal andere Zuidwest-Vlaamse bedrijven, zal de VDAB voor het jaareinde samen met Thermote & Vanhalst en andere partners een jobbeurs organiseren. Thermote & Vanhalst zal, eveneens als een deel van de oplossing, een beroep doen op het systeem van de individuele beroepsopleiding. De VDAB Kortrijk-Roeselare zal onderzoeken hoe in samenwerking met Thermote & Vanhalst een module heftruckmechaniek geïntegreerd kan worden in het opleidingsaanbod voor automechanici en heftruckbestuurders van het Competentiecentrum Welvelgem.

Vandaag nog werden op het hoogste niveau tussen de administrateur-generaal van de VDAB en Forem afspraken gemaakt voor een concrete samenwerking in dit dossier. Forem zal deelnemen aan de jobbeurs, en er zullen ook stagairs door Forem naar Thermote & Vanhalst worden gestuurd om stage-ervaring op te doen met het oog op een mogelijke aanwerving. Dat is meteen een mooi voorbeeld van grensoverschrijdende samenwerking.

We kunnen dus heel wat ondernemen met zo'n bedrijf dat vertrekt vanuit de vraag naar jobs. Samen met de VDAB kunnen brede acties worden ondernomen.

Dat veronderstelt natuurlijk dat het bedrijf echt in de breedte een beroep doet op de VDAB, en deze mensen willen dat doen.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Een problematiek die hier opnieuw naar boven komt, heeft te maken met de andere bevoegdheid van de minister, namelijk het feit dat zo weinig A2-geschoolde mensen door het onderwijs worden afgeleverd.

Het valt op dat de niet-nijverheidsrichtingen in het technisch onderwijs wel succes hebben en de echte nijverheidsrichtingen veel minder. Dat betekent dat heel wat kansengroepen terecht komen in de zachte technische beroepen zoals kantoor en zelfs in het beroepstechnisch onderwijs. Het gaat om mensen die op de arbeidsmarkt weinig kans maken en nadien moeten worden opgevoed via cursussen van de VDAB.

We zijn het er allemaal al langer mee eens dat er in feite sturend moet worden opgetreden tijdens het secundair onderwijs zodat er veel meer mensen in het nijverheidsonderwijs en het beroepstechnisch onderwijs terechtkomen. Het voorbeeld van Thermote & Vanhalst bewijst eens te meer dat er wel mogelijkheden en kansen zijn voor de doelgroepen. Degenen die de andere richtingen volgen in het beroeps- en technisch onderwijs zoals de richting kantoor, een richting waarin vrij veel allochtonen terechtkomen, maken heel weinig kans op de arbeidsmarkt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de Vlaamse strategie ten aanzien van het nieuwe Europese voorstel tot liberalisering van de havenarbeid

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, onze havenarbeiders zijn de beste van de wereld! En voor één keer ben ik niet chauvinistisch, want ik heb het niet alleen over de Antwerpse havenarbeiders, maar over alle Vlaamse havenarbeiders uit Oostende, Zeebrugge, Gent, Antwerpen en zelfs uit Brussel.

Ze zijn de beste van de wereld, want ze zijn de snelste, de meest efficiënte, de meest veilige en ze weten op de meest schitterende manier hoe de traditie van sociale vrede in Vlaanderen kan worden bewaard. Ze zijn immers ingekapseld in een systeem dat in Vlaanderen met de jaren is gegroeid en dat werd bekrachtigd door de Belgische wet op de havenarbeid, die in de havenkringen bekend staat als de wet-Major.

Die wet bepaalt dat havenarbeid in de erkende havengebieden enkel mag worden uitgevoerd door erkende havenarbeiders. Sommigen zullen zeggen dat dit een systeem van 'closed jobs' is of dat er sprake is van corporatisme 'pur sang'. Wij weten wel beter, want door die wet wordt een beroepsgroep in het leven geroepen en gehouden die een beroepsernst en een beroepsijver aan de dag legt waar onze buitenlandse concurrenten alleen maar jaloers op kunnen zijn.

Uiterekend dat systeem ligt vandaag onder vuur. Europa onderneemt voor de tweede maal een poging

om bepaalde havendiensten te liberaliseren. Het gaat daarbij niet alleen om de havenarbeid waarover ik het vandaag heb, maar ook om de loodsdiens- ten en de diensten van bootsmanschap. Ons parlement heeft terzake trouwens heel bijzondere en nuttige initiatieven genomen in een nog niet erg ver verleden.

Europa onderneemt de poging voor de tweede maal. Eerst was er mevrouw De Palacio en nu doet haar opvolger een poging om de havenarbeid, het loodswezen en andere havendiensten te liberaliseren. Daartegen komen de mensen uit de Vlaamse havenkringen terecht in opstand. Oude tradities die werkzaam, deugdzaam en werkbaar blijken te zijn, mag men niet van bovenaf proberen onderuit te halen.

Het verzet had in het verleden succes. Er was zelfs sprake van fysiek verzet, maar voor één keer was die vorm van verzet gerechtvaardigd. De eerste liberaliseringspoging liep verkeerd af. Europa onderneemt nu een nieuwe poging.

Het goede nieuws is dat de Vlaamse Regering een strategie heeft ontwikkeld om de belangen van onze Vlaamse havengemeenschappen te verdedigen. Minister Peeters heeft maandag, voor de stemming van gisteren dus, de Vlaamse Europarlementsleden bij zich geroepen om de strategische visie van de Vlaamse Regering uiteen te zetten. Op die uitnodiging is maar één fractie uitdrukkelijk ingegaan: de onze. Andere fracties stuurden hun kat of hun medewerkers. Onze parlementsleden waren lijfelijk aanwezig.

Ik ken uw strategie dus wel een beetje, maar ik zou ze in dit halfroond nog eens officieel bevestigd willen horen. Ik vind het niet meer dan gepast dat een minister verantwoording aflegt aan het parlement over zijn strategie in zo'n belangrijke zaak.

Ondertussen zijn we geconfronteerd met de feiten zoals ze zich gisteren in de Commissie Transport van het Europese Parlement hebben voorgedaan. De commissie is uiteengegaan in de grootste verwarring – wat in de Europese instellingen geen uitzondering schijnt te zijn – zodat we niet meer weten waar we aan toe zijn. We vermoeden dat we in januari van volgend jaar geconfronteerd zullen worden met de nieuwe behandeling van de liberaliseringsvoorstellen, ditmaal in de plenaire vergadering van het Europees Parlement, maar we zijn daar niet 100 procent zeker van. U weet wellicht beter hoe de vork aan de steel zit, mijnheer de minister. U hebt een strategie

en ik denk dat het gepast is om u de gelegenheid te geven om die strategie hier uit de doeken te doen. Ik dank u alvast. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mijnheer Penris, ik geef twee elementen ter verduidelijking om nadien uw vraag te beantwoorden. Ten eerste heb ik samen met de Vlaamse Havencommissie het initiatief genomen om de Europese parlementsleden en de administratie rond de tafel te brengen om hen te informeren over de stand van zaken en over de visie van de Havencommissie en om het stemadvies samen te bekijken.

Ten tweede heeft de Europese Commissie Transport een verwarrende vergadering gehad. Men heeft in eerste instantie een aantal amendementen die het ontwerp van de richtlijn Port Package II wilden verwerpen, behandeld. De amendementen zijn met 22 stemmen tegen 26 bij 1 onthouding verworpen. Dan zijn een aantal compromisamendementen van de rapporteur aan bod gekomen. Er was een vrij grote eensgezindheid om die te handhaven, maar het rapport zelf werd met 23 stemmen tegen 24 verworpen. Daardoor zal de plenaire vergadering in januari het oorspronkelijke ontwerp van richtlijn behandelen. Het Europees Parlement heeft dan natuurlijk de mogelijkheid om het te amenderen. Dat is de huidige toestand.

Als bescheiden Vlaams vakminister kan ik het Europees Parlement geen instructies geven. In het Europees parlement zitten zeer wijze mensen, mijnheer Penris. Zij zullen met kennis van zaken in januari stemmen. Ik kan daar niet op vooruitlopen. Ik kan alleen maar onze mensen maximaal informeren.

U vraagt me naar de houding van de Vlaamse Regering en van de minister van Openbare Werken in het bijzonder. De Vlaamse Havencommissie heeft een advies gegeven. In november is dat nog eens bevestigd. Dat advies komt erop neer dat we het ontwerp van richtlijn Port Package II verwerpen.

Toen de Vlaamse Havencommissie dat advies voor de eerste keer uitbracht, heeft de Vlaamse Regering zich daarachter geschaard. Met andere woorden, op basis van het advies van de Vlaamse Havencommissie zijn wij van mening dat het voorliggende ontwerp niet beantwoordt aan onze verzuchtingen en regelgeving, in het bijzonder voor wat de havenarbeiders

betreft. De Europese Commissie houdt zodanig vast aan een Europese regelgeving dat de kans bestaat dat de Vlaamse Havencommissie daar toch mee doorgaat. In de veronderstelling dat het ontwerp van richtlijn toch wordt goedgekeurd, wil de Havencommissie nu reeds een aantal fundamentele amendementen voorstellen.

Mijnheer Penris, ik stem niet in met het voorliggende ontwerp van richtlijn. We moeten ons evenwel voorbereiden op een amendering indien de Europese Commissie en in eerste instantie het Europees Parlement daar in januari toch mee wil doorgaan. De problematiek van de zelfafhandeling ligt in België en in het bijzonder in Vlaanderen zeer gevoelig. Het lijkt me dan ook terecht dat de Havencommissie een aantal amenderingen formuleert.

Wij volgen deze zaak van heel nabij. We doen een maximale inspanning om onze vertegenwoordigers in het Europees Parlement te informeren. We zullen dit blijven doen zodat er een goede regelgeving wordt getroffen als dat op Europees niveau zou gebeuren. Als er geen Europese Port Package komt, dan vallen we terug op het algemeen Europees verdragsrecht met alle bijbehorende aspecten zoals het vrij verkeer van goederen en personen.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw duidelijk antwoord. U hebt niet alleen de mensen geïnformeerd die op de hoogte moeten worden gebracht, daarnaast hebt u ook bepaalde stemadviezen gegeven. Ik vind dat een goede zaak omdat u de instelling volgt die u moet inlichten en adviseren, meer bepaald de Vlaamse Havencommissie.

De strijd is nog niet gestreden. Die zal nu verder worden uitgevochten in de plenaire vergadering van het Europees Parlement. In deze context zou ik gebruik kunnen maken van het woord lobbyen, maar ik doe dat vandaag liever niet. Opkomen voor de belangen en de tradities van de eigen regio is de politieke richtlijn die we moeten handhaven. U stelt vandaag voor, als lobbyist of als diegene die opkomt voor onze eigen belangen, in een bepaalde richting te amenderen. Ik zou echter durven pleiten voor een radicale verwerping van het voorliggende ontwerp van richtlijn. Dat onderscheidt ons natuurlijk van elkaar.

Minister Kris Peeters: We zijn tegen dit ontwerp van richtlijn gekant. Indien het Europees Parlement er echter toch mee doorgaat, moeten wij ons voorberei-

den en amendementen indienen ter correctie of verbetering.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Michèle Hostekint tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de toewijzingscriteria bij de verkoop van sociale kavels

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, hoewel de prijzen van bouwgronden en woningen in Vlaanderen historisch hoog liggen, is er nog nooit zoveel gebouwd en verbouwd als vandaag.

1994 was zelfs goed voor een record. Maar liefst 54.000 bouwvergunningen werden afgeleverd. Dat is veel. Daartegenover staat echter dat de bouwgrond in Vlaanderen schaars, en dus duur is. Bouwgrond is veel te duur voor veel doorsnee gezinnen, die van een alleenstaande woning op een perceel van 8 à 10 are alleen maar kunnen dromen.

Voor mensen met een bescheiden bouwbudget zijn er af en toe buitenkansen wanneer socialebouwmaatschappijen aan sterk verminderde prijzen zogenaamde sociale kavels aanbieden. Het resultaat van een dergelijke aangekondigde verkoop is altijd hetzelfde: de vraag is veel groter dan het aanbod. Het gevolg daarvan is ook steeds hetzelfde: dagen van tevoren gaan mensen in lange rijen postvatten voor de deur van de socialebouwmaatschappij.

Dat levert ongetwijfeld leuke sfeerstukjes op in de krant en fraaie beelden op televisie. Laten we echter eerlijk zijn, dat soort bijna middeleeuwse toestanden is niet meer van deze tijd. Vorige week deed het probleem, dat eigenlijk geldt voor heel Vlaanderen, zich voor in Waregem. Er is maar één oorzaak. De kavels worden toegewezen op grond van de chronologische volgorde in het inschrijvingsregister.

Mijnheer de minister, ik wil hier niet vooruitlopen op de bespreking van de beleidsbrief, die morgen in de commissie wordt gehouden. Ik weet echter dat u niet ongevoelig bent voor deze problematiek en dat

u een wijziging wilt aanbrengen aan dat systeem, en dat u een nieuw overdrachtbesluit wilt voorbereiden. Ik sta daar positief tegenover. Tot op heden is de regelgeving duidelijk: wie eerst komt, eerst maalt. Sociale kavels worden toegewezen op basis van de chronologische volgorde in het inschrijvingsregister.

De voorrangregel staat vooraan. Daarnaast kan de socialebouwmaatschappij echter ook een aantal voorwaarden stellen in een intern toewijzingsreglement. Hierdoor kan ze van de voorrangregel afwijken. De voorwaarden kunnen via een soort puntenstelsel worden gekoppeld aan een maatschappelijke binding, een sociaal-culturele binding, een economische binding met de gemeente. Wie de meeste punten vergaart, krijgt voorrang bij de toewijzing.

In elk geval heeft dat weldoordacht intern toewijzingsreglement gekoppeld aan een puntensysteem tot gevolg dat dit soort middeleeuwse kampeertoestanden tot het verleden behoort. In Vlaanderen zijn er al bouwmaatschappijen die dat systeem hebben toegepast. Als ik het goed voorheb, is dat het zo in Mechelen.

Mijnheer de minister, wat is uw standpunt over het huidige toewijzingssysteem? Vindt u het opportuun of wenselijk om het huidige systeem, gebaseerd op de chronologische volgorde in het inschrijvingsregister, te vervangen door een weldoordacht intern of algemeen toewijzingsreglement gekoppeld aan een puntensysteem? (*Applaus bij sp.a en Spirit*)

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, collega's, mevrouw Hostekint, de meest structurele oplossing voor het probleem is natuurlijk het werken met open registers, waarbij kandidaten zich kunnen inschrijven voor een project en waarbij de inschrijving onbepaald in de tijd is. Het project moet dan begrepen worden als een koopwoning of een bouw-kavel. We zullen daarvoor de juridische mogelijkheden creëren via de aanpassing van het overdrachtenbesluit.

Mevrouw Hostekint, u hebt dat al vermeldt. U speelt heel kort op de bal. De aanpassing van het overdrachtenbesluit zit nu in de eindfase. Als we geluk hebben, over 2 weken, als we iets minder geluk hebben, over 3 weken zullen we die wijziging voorleggen aan de regering. Op dat moment kan de rest van de procedure worden doorlopen. Daardoor zal in het

voorjaar van 2006 het werken met open registers mogelijk worden. De zogenaamde kampeertoestanden, die niemand voorstaat, worden zo voorkomen of vermeden.

Het is echter onmogelijk om het helemaal uit te sluiten. Zeker als de open registers voor de eerste keer worden geopend en dit gekoppeld wordt aan de realisatie van een concreet project, zoals in Waregem bij de maatschappij 'Helpt Elkander'. De huurmaatschappij treedt er buiten de reguliere activiteiten door voor het eerst bouwkavels te verkopen. Het ging om 34 kavels waarvoor 26 kandidaten waren. Zelfs al was het systeem van de open registers al ingevoerd, dan hadden we waarschijnlijk toch rijen wachtenden gehad. Er zijn twee basisvoorwaarden die steeds gelden: het inkomen van de kandidaten en het niet hebben van een andere eigendom. Heel veel mensen voldoen aan die voorwaarden waardoor de volgorde van inschrijving ontzettend belangrijk is. Wie als eerste aan de deur van de huisvestingsmaatschappij passeert, krijgt voorrang.

Waarom doen mensen die inspanning? Omdat men nooit op zo'n korte tijd zoveel geld kan verdienen. De bouwkavels in Waregem werden verkocht aan 75 euro per vierkante meter, terwijl men normaal in dat gebied 125 euro per vierkante meter betaalt of zelfs 150 euro. Mensen doen die inspanning omdat ze nog jaren van dat financiële voordeel kunnen genieten en bovendien in een mooie omgeving gehuisvest zijn.

Mevrouw Hostekint, u spreekt van bijkomende voorwaarden om de doorslaggevende factor van 'wie eerst komt, eerst maalt', te doorbreken. Dat was al zo bij 'Helpt Elkander'. Bovenop de algemene voorwaarden, hadden ze voor dit project bijkomende criteria vastgelegd. Ik citeer: 'De sociale kavels worden toegewezen volgens chronologische volgorde in het inschrijvingsregister. Er wordt evenwel een rangverhoging toegekend aan kandidaat-kopers die in de periode van zes jaar voor de toewijzing, ten minste drie jaar inwoner zijn of zijn geweest van Waregem. Deze voorrang zal erin bestaan dat het inschrijvingsnummer van de kandidaat-koper wordt gehalveerd'.

Ondanks de bijkomende criteria beantwoordden toch heel veel kandidaten aan het profiel waardoor er doorslaggevend gewicht werd gegeven aan wie zich als eerste liet inschrijven in het register. Open registers zullen dit in belangrijke mate uitschakelen. Als de opening van die open registers echter gekoppeld is aan een concreet project, zullen we dit nog

meemaken omdat mensen dit financieel voordeel niet willen laten liggen.

Gelukkig heeft men in Waregem een verstandige burgemeester die de mensen niet buiten heeft laten staan. Ze heeft hen meteen onderdak gegeven in een nabijgelegen dienstencentrum om de middeleeuwse toestanden die u schetst, uit te sluiten.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben ervan overtuigd dat de maatregelen waarin u hebt voorzien om te werken met open wachtlijsten, de problematiek zal verlichten. U zegt zelf dat uitsluiten moeilijk is. Net daarom denk ik dat het belangrijk is om enerzijds meer gewicht te geven aan de maatschappelijke binding van kandidaat-kopers met de gemeente en anderzijds de chronologie wat minder gewicht te geven. In elk geval denk ik dat we van een vooruitgang kunnen gewagen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Sven Gatz tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de evolutie van het aantal HIV-besmettingen en de eventuele ondersteuning van het Elisa-centrum dat de aidsproblematiek in kaart brengt

Actuele vraag van de heer Kurt De Loor tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de noodzaak aan onderzoek en preventiecampagnes rond HIV-besmetting

De voorzitter: De heer Sven Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, onlangs kregen we slecht nieuws: het aantal HIV-besmettingen in Vlaanderen blijft stijgen. De stijging is niet spectaculair, maar zet zich wel gestaag door. Afgezien van het goede jaar 2004, toen een daling is opgetekend, zet de tendens zich al jaren door. In het eerste semester van dit jaar heeft het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid 529 besmettingen vastgesteld. Dat is iets meer dan het afgelopen jaar. Die instelling zegt wel dat die cijfers in een perspectief moeten worden geplaatst, want semesters zijn blijkbaar niet

elk jaar gelijk. Maar toch is het nieuws zeker niet goed.

Mijn algemene vraag hier is dezelfde als deze die tijdens de begrotingsbesprekingen en de bespreking van de Beleidsbrief is of zal worden gesteld: wat doet u op het vlak van preventie om aan dit probleem te remediëren? Ik wil zeker niet zeggen dat er de afgelopen jaren niets is gebeurd. Samen met mij zal de minister wel moeten vaststellen dat wat er tot vandaag is gebeurd niet volstaat.

Ik heb ook een specifieke vraag over het Elisa-centrum in Brussel. Dat centrum is ongeveer vijftien jaar geleden door Artsen zonder Grenzen opgericht. Daar worden anoniem en gratis aidstesten afgenomen. We bevinden ons natuurlijk op het snijpunt van preventie en curatieve ingrepen. Ik denk echter dat ook voor de preventie de eenvoudige aanwezigheid van zo'n centrum van groot belang is. De afgelopen maanden zijn daarover zowel in het federale parlement als hier al vragen gesteld. In juli, na een contact met de mensen van Artsen zonder Grenzen, heb ik u daarover al een brief geschreven. U hebt me overigens geantwoord.

Artsen zonder Grenzen zegt mijns inziens niet geheel onterecht dat de organisatie vijftien jaar lang dat centrum heeft opgehouden, maar dat het eigenlijk geen taak van het middenveld alleen is. De overheid zou haar verantwoordelijkheid moeten nemen. Daarom heeft Artsen zonder Grenzen aan de minister van Volksgezondheid, aan de bevoegde ministers van Brussel en van de Franse Gemeenschap en ook aan u al enige tijd geleden laten weten dat de organisatie daarmee zal ophouden. Zo wil Artsen zonder Grenzen de overheid voor haar verantwoordelijkheden plaatsen. Eind 2005 is het zover, want dan zal Artsen zonder Grenzen zijn voornemen hard maken en Elisa in zijn huidige vorm opdoeken.

Hoewel het een algemeen probleem van volksgezondheid is, kan men stellen dat het voor Vlaanderen niet goed is. Ik weet dat er in Namen nog zo'n centrum bestaat. Volgens mijn informatie bestaat zo'n centrum elders in Vlaanderen niet. Het verdwijnen van Elisa zal dus voor grote problemen zorgen. Mijn vraag aan de minister is dus deze: welke middelen kan ze ter beschikking stellen om dat probleem op te lossen? Mijns inziens is het ondenkbaar dat de federale minister van Volksgezondheid niet als eerste zijn verantwoordelijkheid zal nemen. Ik denk echter ook dat Vlaanderen en de Brusselse ministers een

inspanning moeten leveren. In de interministeriële conferenties over welzijn en gezondheid moet een samenwerking tot stand komen.

Mevrouw de minister, wat zult u, gelet op de onrustwekkende cijfers in verband met het aantal HIV-besmettingen, precies doen? Wat zult u doen om de werking van het crisiscentrum in Brussel voort te zetten? Hoe wilt u garanderen dat bepaalde mensen, die soms in penibele omstandigheden leven, anoniem en gratis een aids-test kunnen ondergaan?

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Mijnheer de voorzitter, ik wil me grotendeels bij de vorige spreker aansluiten.

Op 1 december 2005 vindt de eerstvolgende Wereld Aids Dag plaats. Op die dag zal de aids-problematiek extra in de schijnwerpers worden geplaatst. Uit het eergisteren bekendgemaakte rapport van Unaid blijkt dat dit nodig is. Wereldwijd zijn meer dan 40 miljoen mensen met het HIV-virus besmet. Dat is meer dan ooit tevoren. Tegelijkertijd heeft het WIV cijfers met betrekking tot de situatie in België bekendgemaakt. Zoals de heer Gatz al heeft aangehaald, is de dalende trend van 2004 in het eerste semester van 2005 niet voortgezet. Tussen 1 januari 2005 en 30 juni 2005 zijn niet minder dan 529 nieuwe besmettingen vastgesteld. Dat zijn zestien besmettingen meer dan tijdens de vergelijkbare periode in het jaar voordien.

Twee zaken springen in dit verband sterk in het oog. Ten eerste, het aantal HIV-besmettingen bij homoseksuele mannen ligt bijzonder hoog. Ten tweede, we beschikken over weinig tot haast geen gegevens over de doeltreffendheid van het preventiebeleid.

Mevrouw de minister, in welke preventieve inspanningen en acties voorziet u om het stijgend aantal HIV-besmettingen in te dijken? In welke inspanningen en acties voorziet u ten aanzien van specifieke doelgroepen, zoals de groep van de homoseksuele mannen? Zult u de doeltreffendheid van de bestaande preventieve acties onderzoeken om op die manier een meer gefinetuned en beter afgelijnd preventiebeleid tot stand te brengen?

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Mijnheer de voorzitter, ik zal me hier tot een onvolledig antwoord moeten

beperken. Het is onmogelijk om het preventiebeleid inzake SOA's in het algemeen en inzake HIV in het bijzonder in vijf minuten uiteen te zetten. Ik wil me dus verontschuldigen voor het feit dat ik me tot een aantal elementen zal beperken.

Ik zal eerst even de cijfers overlopen. België telt momenteel 12.000 seropositieven. Over welke mensen het gaat, blijkt uit een uitsplitsing van de cijfers.

Twee derden van de seropositieven in ons land zijn buitenlanders, vooral uit de sub-Saharaanse Afrikaanse gemeenschap, die pas in ons land hebben vernomen dat ze seropositief zijn. Eigenlijk gaat het om mensen die elders een besmetting hebben opgelopen. Internationale samenwerking is dan ook zeer belangrijk. We hebben, samen met minister Bourgeois, een aantal initiatieven genomen. Het is de bedoeling niet enkel in Vlaanderen of in België preventieve acties op te zetten. Twee derden van de besmette personen in België zijn uit de sub-Saharaanse Afrikaanse gemeenschap afkomstig. Dat stemt tot nadenken.

Als we kijken naar de autochtone Belgen, zien we dat er 4 keer meer mannen besmet zijn met het virus. Twee derde van deze populatie bestaat uit mannen die seks hebben gehad met mannen. Dat zijn niet noodzakelijk homoseksuelen, maar daar zal ik niet verder over uitweiden.

Voor het preventiebeleid werken we samen met een aantal partners. De meest gekende partner is natuurlijk Sensoa. Sensoa krijgt ook het grootste bedrag van de Vlaamse Gemeenschap, meer bepaald 2 miljoen euro. We mogen ook de organisaties Pasop en Gh@pro, die vooral werken met sekswerkers, niet vergeten. Zij krijgen een bedrag van 200.000 euro. Naar het Instituut voor Tropische Geneeskunde, dat specifiek voor de sub-Saharaanse Afrikaanse gemeenschap projecten ontwikkelt, gaat 180.000 euro. Ook de Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse Huisartsen krijgt 320.000 euro. Naar de projecten voor spuitenuitruil gaat 275.000 euro.

De pijlers van een preventiebeleid zijn: informatie, documentatie, advies, deskundigheidsbevordering, vorming, methodiekontwikkeling, implementatie en ondersteuning van implementatie.

Eenzijds zijn er acties voor het brede publiek. In dat kader verschijnt eind dit jaar een publicatie op 30.000 exemplaren over seksueel overdraagbare aandoeningen in het algemeen en HIV in het bijzonder. Anderzijds werken we natuurlijk naar doelgroepen.

De twee belangrijke doelgroepen zijn mannen die seks hebben met mannen en allochtonen, meer specifiek de sub-Saharaanse Afrikaanse gemeenschap. Ook jongeren, de sekswerkers, reizigers en de intraveneuze drugsgebruikers blijven een doelgroep.

Momenteel loopt een campagne naar mannen die seks hebben met mannen, onder de noemer 'Laat je nakijken'. Het is voor ons belangrijk dat deze mensen goed geïnformeerd zijn, want er is een medicamenteuze behandeling mogelijk. De levensverwachting van mensen die besmet zijn, is veel hoger. Dat is positief nieuws. Tegelijkertijd daalt het aantal mensen dat sterft door het virus.

Met de Facing-Facts campagne worden posters gehangen op plaatsen waar deze doelgroepen zich bevinden. Op de posters wordt korte informatie gegeven, samen met beelden die de boodschap onderstrepen.

In 2005 hebben we ook een nieuwe methodiek, die succesvol bleek te zijn, uitgewerkt. Het gaat om BEND, een glossy preventiemagazine. Het is de bedoeling om informatie en advies te geven, gekoppeld aan getuigenissen van mensen, specifiek gericht naar mannen die seks hebben met mannen. Dat initiatief zal ook worden voortgezet in 2006.

In 2005 is ook het nodige gebeurd voor het opmaken van een website voor deze doelgroep, met aandacht voor alle informatie die vandaag aanwezig is, wat dus ruimer is dan preventie. Deze website zal in de lente van 2006 gelanceerd worden.

We werken uiteraard ook samen met de halebiverenigingen, die een actieve rol opnemen bij het preventiebeleid.

Voor de sub-Saharaanse Afrikaanse gemeenschap starten we een community leader aanpak op. Deze aanpak is gericht op de formele en informele leiders binnen deze gemeenschappen, want het is moeilijk voor deze mensen om onze preventiewerkers binnen te laten. Door deze aanpak ontstaat peer education, wat tot goede resultaten leidt.

Er lopen ook specifieke projecten in de onthaalbureaus. Het is belangrijk dat we bij de eerste contacten zo veel mogelijk informatie geven.

Mijnheer Gatz, u stelde een vraag over het Elisa-centrum. Naar aanleiding van het schrijven hebben we contact opgenomen met federaal minister Demotte

om het dossier te bespreken. Minister Demotte zou contact opnemen met minister Dupont, omdat er een gedeelde verantwoordelijkheid is vanuit het grootstedenbeleid. Ik heb er niets meer over vernomen, maar het is wel aan bod gekomen op een interkabinettenwerkgroep.

In de beleidsnota van minister Demotte heb ik inmiddels gelezen dat hij bereid is de financiële kosten op zich te nemen, alsook de kosten voor de testen. Ik meen dat er geen probleem is voor het Elisa-centrum om verder te werken. Er zou wel een probleem voor mij kunnen zijn voor de financiering omdat het centrum deel uitmaakt van Artsen Zonder Grenzen. Omwille van artikel 9 van het Preventiedecreet kan ik alleen maar organisaties financieren die uitdrukkelijk ressorteren onder de Vlaamse Gemeenschap, wat bij Artsen Zonder Grenzen niet het geval is. Er zou daarenboven dus een juridisch probleem zijn. Aangezien minister Demotte de zaak verder zal opnemen, zie ik geen probleem.

De doeltreffendheid is inderdaad een belangrijk element. Vandaag vinden bevragingen plaats over het resultaat, over de follow-up en dergelijke meer. Ook wordt niet geïmproviseerd wat betreft de methodieken, men werkt op basis van wetenschappelijk, evidence-based materiaal. Desondanks vinden we het belangrijk het element van de doeltreffendheid verder op te nemen. Bij de opstelling van de nieuwe convenants met onze partnerorganisaties die lopen vanaf 1 januari 2006, hebben we expliciet met de partners onderhandeld om meer indicatoren te beschrijven en op te nemen om de doeltreffendheid en de doelmatigheid te kunnen aantonen. We hebben alle geformuleerde doelstellingen en alle pijlers van ons preventiebeleid uitgewerkt in zeer concrete indicatoren, zodat de doelmatigheid en doeltreffendheid van ons preventiewerk kan worden opgevolgd.

We hebben begin verleden jaar een studie aangevraagd bij de Ufsia over de doeltreffendheid

van het preventiebeleid. Het constant bewaken van de doelmatigheid en de doeltreffendheid moet ook geïmplementeerd worden bij de partners zelf en moet deel worden van hun opdracht.

Er gebeuren dus heel wat inspanningen in Vlaanderen en België die we onverkort moeten voortzetten. We moeten specifiek aandacht besteden aan de groepen waar zich de hoogste risico's voordoen. Sowieso moeten we de kennis en expertise grondig onder-

bouwen. In Vlaanderen hebben we ook centra waar expertise en kennis worden verzameld. We kunnen dan ook voldoende wetenschappelijk onderbouwd de nodige beleidsbeslissingen treffen. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Sven Gatz: Ik dank de minister voor de uitvoerige uiteenzetting over het preventiebeleid. Daarmee is aangetoond dat er heel wat gebeurt en we op de goede weg zitten. We weten een aantal zaken en er wordt een beleid gevoerd. Tot daar de onverminderd positieve appreciatie.

Wat betreft mijn specifieke vraag over het Elisa-centrum, heb ik weet van een ultieme brief van de organisatie naar u, mevrouw de minister, begin deze maand. Ik neem aan dat de organisatie nog een antwoord van u zal krijgen in dezelfde zin als wat u hier hebt gezegd. Ik wil even stilstaan bij het juridisch probleem dat kan ontstaan als minister Demotte zijn engagementen niet nakomt. Ik denk dat sommige organisaties van dusdanig belang zijn dat het beleid daar pro-actief op moet kunnen inspelen, allemaal in de hypothese dat minister Demotte zijn geld niet op tafel zou leggen. Er zijn nog organisaties in Brussel die misschien niet onder de noemer vallen dat ze zich exclusief tot de Nederlandstaligen richten en toch door beide gemeenschappen gesubsidieerd worden. Ik vraag hier toch een pragmatische opstelling in het algemeen.

Mocht dat het enige probleem blijken, neem ik aan dat dit soort zaken tussen uw kabinet en de vereniging ook al wel in een vroeger stadium gesignaleerd worden. Als men dit probleem formalistisch moet overstijgen, is dat snel gebeurd door een tweetalige vzw op te splitsen in twee eentalige vzw's. Ik denk dat we elkaar begrijpen als ik zeg dat dit soort zaken praktisch en pragmatisch moeten kunnen worden opgelost als het niet in orde komt op federaal vlak.

De heer Kurt De Loor: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben ervan overtuigd dat alleen met een degelijk, goed onderbouwd en volgehouden doelgroepgericht preventiebeleid de schade kan worden beperkt. Daarom moeten we regelmatig en doeltreffend meten om te weten, zodat het preventiebeleid optimaal doeltreffend kan zijn. Ik hoop dat u daarvoor de nodige inspanningen zult doen.

Naar aanleiding van uw antwoord had ik nog een vraagje. U had het over mannen die seks hebben met mannen, maar niet homoseksueel zijn. Ik had graag

dat u me dat bij gelegenheid eens toelicht. Dat hoeft nu niet, hoor. (*Gelach*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het onderwijs – 472 (2004-2005) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Helsen, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, geachte leden, de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie behandelde het voorliggende ontwerp van decreet op 10 november 2005. Dit schooljaar zijn op 25 plaatsen in Vlaanderen proeftuinen of vernieuwende onderwijsprojecten opgestart. De bedoeling van de proeftuinen is het uitproberen van onderwijsvernieuwingen op beperkte schaal, om ze later eventueel uitgebreider toe te passen. Zoals de minister bij zijn toelichting in de commissie aangaf, is het de bedoeling van het ontwerp een juridische basis te creëren voor alle tijdelijke projecten die vanaf het huidige schooljaar in het onderwijs worden georganiseerd. Ook projecten van Accent op Talent werden verlengd en ingepast in de proeftuinaanpak.

Bij de algemene bespreking bestond er eensgezindheid over het principe van het voorliggende ontwerp: alvorens ingrijpende structurele en organisatorische maatregelen op te leggen aan het onderwijsveld, is het belangrijk het effect ervan uit te testen op kleinere schaal. Dat moet gebeuren in partnerschap met de sector die over heel veel expertise beschikt. Een rechtsgrond is nodig om bij de uitvoering hinder op het terrein te vermijden.

De diverse fracties wezen zeer nadrukkelijk op de retroactiviteit van het ontwerp en de wenselijkheid dat in de toekomst te vermijden. Verder onderstreepte Groen! dat de evaluatie van tijdelijke projecten op duidelijke criteria gebaseerd moet zijn en stelde de fractie de lokale steun voor tijdelijke projecten voorop. Ook sp.a benadrukte dat de minister bij de

beoordeling van de opportuniteit van een project rekening moet houden met het lokale draagvlak. CD&V vroeg aandacht voor de soms verborgen kosten voor begeleiding en ondersteuning verbonden aan dergelijke projecten. De VLD vroeg de minister de informatieplicht tegenover het Vlaams Parlement, zoals bepaald in het decreet, correct na te leven. Het Vlaams Belang hekelde de keuze voor een machtigings- en bekrachtigingsmechanisme.

Voor verdere gegevens verwijs ik naar het schriftelijke verslag. De commissie nam het ontwerp van decreet aan met 9 stemmen tegen 5. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, hoewel dit ontwerp uitvoerig werd besproken in de commissie, zou ik er toch graag nog even op terugkomen. Mijn fractie is het idee van proeftuinen, het uittesten van veranderingen op kleine schaal, om ze pas nadien, na evaluatie, veralgemeend in te voeren, helemaal niet ongenegen, integendeel. Laat me daarover duidelijk zijn. We zijn van mening dat vernieuwingen in dat geval heel wat minder weerstand zullen oproepen bij de onderwijzers dan dat nu vaak het geval is.

Twee fundamentele opmerkingen blijven echter overeind. We hebben immers bezwaren tegen de retroactieve inwerkingtreding van dit decreet. We begrijpen weliswaar de uitleg van de minister dat ze bij dit proces noodzakelijk was omdat wordt vertrokken van een lopend proces van proeftuinen en vernieuwingen, maar die werkwijze maakt het voor de onderwijzers niet eenvoudiger. Telkens weer moeten ze werken op basis van bepalingen die nog niet zijn goedgekeurd door het parlement. Mijn fractie zal er dan ook nauwlettend op toezien of de belofte van de minister wordt waargemaakt dat er in het vervolg geen retroactiviteit meer zal zijn, en dat het Vlaams Parlement correct zal worden geïnformeerd zodat discussie mogelijk wordt.

We blijven ook van mening dat met dit decreet een wel heel ruime volmacht aan de regering wordt gegeven om vernieuwingsprocessen in het onderwijs te sturen. Er wordt gewerkt met een machtigings- en bekrachtigingsmechanisme waarbij het parlement volmacht geeft aan de regering en nadien al dan niet kan bekrachtigen wat de regering beslist heeft. Op het ogenblik van de bekrachtiging door het parlement zou nog discussie mogelijk zijn. Hoewel ande-

re sprekers het in de commissie eens waren met die werkwijze, blijven wij van mening dat het Vlaams Parlement zichzelf buitenspel zet als het dit ontwerp van decreet goedkeurt.

Er werd opgemerkt dat het Vlaams Parlement ook kan kiezen om niet te bekrachtigen, met alle gevolgen van dien. Daar wringt nu juist het schoentje. Retroactief in werking tredende decreten worden ondanks de steeds terugkerende opmerkingen hierover van de verschillende partijen, steeds goedgekeurd met de argumentatie dat de scholen anders in moeilijkheden worden gebracht. Nu wordt volmacht gegeven aan de regering, om nadien het besluit te laten bekrachtigen door het parlement. Dat parlement zal inderdaad altijd zijn goedkeuring geven, precies om scholen niet in moeilijkheden te brengen en om de tijdslimiet niet te overschrijden.

De Raad van State vraagt zich terecht af waarom voor tijdelijke projecten niet de normale procedure kan worden gevolgd, zodat het parlement kan amenderen met betrekking tot de dingen die het niet of minder goed vindt, in plaats van te werken met een besluit van de regering dat voor de inwerkingtreding door de decreetgever moet worden bekrachtigd.

Verder heeft mijn fractie bezwaren tegen de werkwijze bij de reeds lopende projecten, voornamelijk bij de projecten waartoe vorig jaar werd opgeroepen en die op 1 september van start gegaan zijn. Ze worden bekrachtigd zonder dat het Vlaams Parlement er enige inspraak in heeft gehad, en zonder dat ze inhoudelijk gekend zijn. Discussie is in dit geval niet mogelijk. Integendeel, het Vlaams Parlement heeft pas korte tijd geleden inzage gekregen in de documenten over deze proeftuinen.

Ik sta ook even stil bij de besluitvorming over het evaluatieproces. Volgens het decreet kan het Vlaams Parlement hierover alleen maar een advies geven, en kan de minister besluiten daar geen rekening mee te houden. Ook hier wordt afgestapt van een jaarlijkse evaluatie. Mijn fractie heeft het er moeilijk mee dat er wel een verplichting tot evaluatie wordt opgelegd, maar nergens wordt gezegd hoe vaak er geëvalueerd moet worden. Het is misschien juist dat een jaarlijkse evaluatie als een controle wordt ervaren, maar daartegenover staat dat deze projecten afwijken van bestaande regels, zodat een minimum aan tussentijdse evaluatie nodig is om te vermijden dat het project een andere richting uitgaat dan aanvankelijk bedoeld. We zijn dan ook van mening dat het duidelijk moet zijn wanneer er wordt geëvalueerd.

Ook de VLOR dringt aan op een brede evaluatie van de resultaten van de projecten. Er moet gekeken worden naar de meerwaarde van de projecten; er moeten duidelijke doelstellingen worden geformuleerd en de evaluatie moet op duidelijke criteria gebaseerd zijn, zowel algemeen als per project.

Hoewel mijn fractie zich zeker kan vinden in het oorspronkelijke opzet van de proeftuinen, blijven we van mening dat het decreet in zijn huidige vorm van volmachtendecreet niet goedgekeurd mag worden. Als dat toch gebeurt, dan moet het Vlaams Parlement zich ernstige vragen beginnen stellen bij z'n eigen nut. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, collega's, het verslag was duidelijk: alle fracties maakten bezwaar tegen de retroactiviteit van het ontwerp van decreet.

Deze morgen vond hier een huldiging plaats van twee eminente leden van dit parlement. Ze wezen allebei op de rol van het parlement. Ze zijn allebei lid van de meerderheid, maar toch benadrukten ze dat het parlement zijn tanden moet tonen aan de regering. Ze wezen erop dat het parlement tijdig moet worden geïnformeerd en de kans moet krijgen om mee te praten en mee te beslissen.

Mevrouw Merckx, ik ga er na uw woorden van deze voormiddag van uit dat heel wat leden van de meerderheid zich zullen onthouden bij de stemming over dit ontwerp van decreet. In artikel 4, paragraaf 5 staat immers: 'Besluiten die afwijken of die afwijkingen toestaan van ruimtelijke en decretale bepalingen worden binnen de maand na hun goedkeuring ter bekrachtiging aan het parlement voorgelegd. De bekrachtiging bij decreet gebeurt binnen de 6 maanden na goedkeuring van het besluit en voor de inwerkingtreding van dit besluit.'

Dat betekent dat er niet holderdebolder een besluit wordt genomen dat de volgende dag in werking zal treden waardoor er geen tijd meer is om het aan het parlement voor te leggen, maar dat er minstens 6 maanden tijd is. Toch zullen we dit bekrachtigen.

Verder staat er: 'Besluiten die betrekking hebben op het schooljaar 2005-2006 worden voor dat schooljaar als bekrachtigd beschouwd'. We moeten dus zelfs niet bekrachtigen, ze worden als bekrachtigd beschouwd zonder dat ze aan ons werden voorge-

legd. In mei of juni heb ik hier al op gewezen, want toen werd deze bepaling aangekondigd. De meerderheid keurde de bepaling toen goed. De criteria voor tijdelijke projecten lagen toen nochtans nog niet vast. In de discussie in de commissie werden trouwens een aantal elementen aangebracht waarbij het instemmende geknik van de minister erop wees dat hij er rekening mee zou houden. Ik hoop dat dat is gebeurd.

In artikel 18 staat dat met ingang van de dag van hun respectieve inwerkingtreding 12 besluiten van de Vlaamse Regering uit de periode 1998-2005 worden bekrachtigd.

Mevrouw Merckx, dat gebeurt natuurlijk alleen indien u samen met de rest van de regering voor dit ontwerp van decreet stemt. Mijn fractie zal zich in elk geval onthouden, niet omdat we tegen het idee van proeftuinen zijn, maar wel omdat de werkmethode echt onaanvaardbaar is. Binnen de meerderheid dringt zich een grondige bezinning op. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, de opzet van dit ontwerp van decreet is om een aantal proeftuinen of experimenten mogelijk te maken. Ook de vraag van de basis naar een proeftuin is hier van belang. De decreetgever moet op die vraag inspelen, maar we kunnen het decreet niet aanpassen voor een welbepaalde proeftuin. Wel moeten we een algemeen kader creëren waarbinnen het mogelijk is een dergelijk experiment uit te voeren. Dat is de essentie van het ontwerp van decreet, en we zullen het bijgevolg ten volle onderschrijven.

De voorzitter: Minister Vandembroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandembroucke: Mijnheer de voorzitter, ik zal niet alle argumenten uit het commissiedebat herhalen. Het was een boeiend debat waarbij ook de oppositie interessante bedenkingen heeft gemaakt.

Ik wil onderschrijven wat de heer Van Dijck zegt. Dat is bij uitstek een verhaal waarbij we bottom-up initiatieven volop de kans geven. Wij leggen niets op, de initiatieven komen er op vrijwillige basis vanuit scholen en scholengemeenschappen. De projecten die bij de nieuwe oproep geselecteerd werden, wor-

den bovendien allemaal gedragen door de scholen. We hebben daarop gelet. Het zijn geen initiatieven waarover een controverse bestaat in de scholen. Er is overleg over gepleegd, van onderuit.

We hadden behoefte aan een legistiek kader dat het mogelijk maakt dat vlot tot stand te brengen en te implementeren. Daarvoor hadden we de keuze tussen twee benaderingen. Ofwel schreven we een decreet op maat van elk denkbaar vernieuwend initiatief. Dat zou een bijzonder ingewikkeld decreet zijn. Ofwel gebruikten we de uitvoeringsbesluiten om de bestaande regelgeving aan te passen. Gezien het legaliteitsbeginsel in het domein Onderwijs moesten die aanpassingen worden bekrachtigd door het parlement.

Eigenlijk kuisen we hiermee ‘schoonheidsfoutjes’ op. We brengen kleine verbeteringen aan. We brengen een heleboel tijdelijke projecten onder in één legistiek kader. Dat lijkt me reglementair en wetgevend opkuiswerk. Inderdaad, we maken het ook mogelijk dat bestaande proeftuinen hierin worden opgenomen. Daarvoor moeten we met retroactiviteit werken. We bekrachtigen daarmee bestaande situaties. Ik vind dat eerlijk gezegd zeer behoorlijk wetgevend werk.

Ik vind dat bij sommige sprekers een zeker conservatisme doorklinkt. Ik hoor enorm veel bezwaren tegen verandering. Er is geen begrip voor innovatie en bottom-up initiatieven. Ook in het onderwijs hebben we die nodig. Het ontwerp van decreet maakt die dynamiek mogelijk. Het is belangrijk dat we dit goedkeuren. Het ontwerp van decreet zal wellicht nog een lange weg afleggen van begeleiding en vernieuwing van onderuit in het onderwijs. (*Applaus bij sp.a*)

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister, u wil ons in het kamp steken van de tegenstanders van de proeftuinen. Wij zijn inhoudelijk helemaal te vinden voor de proeftuinen en voor de bottom-up benadering. Ik heb legistische bezwaren. Ik kan niet akkoord gaan met de manier van werken. Ik ben gekant tegen één aspect van het ontwerp van decreet. U mag dat niet uitleggen alsof ik tegen de proeftuinen zou zijn. Ik ben vóór experimenten en bottom-up initiatieven. Ik refereer daarvoor ook aan enkele eminente leden van de meerderheid.

Minister Frank Vandembroucke: Mijnheer Tavernier, als u zo hard voor proeftuinen bent, waarom moet

er dan bij elke spadensteek een nieuw decreet worden geschreven? Voor elk emmertje water voor de tuin moet het parlement vooraf een debat voeren. Op die manier zal uw proeftuin er zeer dor bij liggen. Dat is de kern van de zaak. Laat de proeftuinen bloeien! Schep een kader zodat we de evolutie kunnen volgen. In uw tuin zal geen groen gras groeien, terwijl u dat toch graag zou moeten zien.

De heer Werner Marginet: Zoals de heer Tavernier zegt, is het de werkwijze die ons stoort. Ik heb in de eerste plaats nog maar eens willen benadrukken dat het hier een retroactief ontwerp van decreet betreft: met ingang van 15 maart 2005. Dat is ruim 8 maanden geleden. Aangezien nu pas in een ontwerp van decreet verankerd wordt, wat u in de praktijk al hebt opgestart, is het een regularisatiedecreet. Dat is blijkbaar de gewone gang van zaken geworden bij de minister van Onderwijs. Een machtiging van het Vlaams Parlement is blijkbaar niet meer nodig om budgettair en praktisch al van start te gaan.

Dat lijkt me heel eigenaardig voor de uitvoerende macht. Het lijkt me niet alleen een tikje dictatoriaal, maar het is eveneens onmogelijk voor de scholen, want zij moeten werken in budgettaire en rechtsonzekerheid.

De heer Gilbert Van Baelen: Mevrouw Helsen heeft in het verslag duidelijk naar voren gebracht dat de retroactiviteit ook voor de meerderheid een knelpunt vormt. We willen de scholen en de lopende projecten echter op geen enkele wijze beperken, integendeel.

Mijnheer Tavernier, ik heb het volste vertrouwen in de belofte van de minister inzake de informatieplicht. Hij zal het parlement actief betrekken, met het risico dat datzelfde parlement het niet met hem eens is. Wij hebben ons vertrouwen in de minister geuit. We hopen dat hij zijn vertrouwen in ons ook bevestigt bij de concrete projecten in de toekomst. Ik zie dan ook geen probleem.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer Van Baelen, ik wens u veel geluk toe op het moment waarop u zult worden geconfronteerd met een beslissing van de minister waarbij een proeftuin wordt goedgekeurd en een bekrachtigingsdecreet wordt uitgevaardigd, en waarbij de meerderheid op basis van gegronde argumenten zou moeten zeggen dat ze het niet eens is met dat voorstel. Dat zou geen goede zaak zijn voor het onderwijs en voor diegenen die te goeder trouw een

project indienen en voorbereiden. In zo'n situatie wil ik als wetgever niet terechtkomen.

De heer Gilbert Van Baelen: Mijnheer Tavernier, ik heb vertrouwen in de minister en in zijn informatieplicht.

Mevrouw Cathy Berx: Er staat uitdrukkelijk in dit ontwerp van decreet dat er een informatieplicht is nog voor een besluit wordt goedgekeurd. Dat betekent dat het parlement zich op dat moment niet akkoord kan verklaren met het besluit zoals dat op dat moment voorligt en dat er dus een aantal bijstellingen nodig zijn.

Ik neem aan dat de minister die ernstig zal nemen en ze zal bespreken op de ministerraad. Pas dan zal hij het besluit voorleggen voor bekrachtiging, en dat zal in werking treden vooraleer de proeftuin werkelijk van start kan gaan. Op dat vlak zijn er heel wat clausules opgenomen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 472/1)*

– *De artikelen 1 tot en met 20 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Karim Van Overmeire, Stefaan Sintobin, Roland Van Goethem, Luk Van Nieuwenhuysen en John Vrancken betreffende het instellen van een volksraadpleging over de Europese Grondwet
– 215 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 3

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Eloi Glorieux en Jos Stassen en mevrouw Vera Dua houdende organisatie van een volksraadpleging in Vlaanderen over het verdrag tot instelling van een grondwet voor Europa
– 552 (2005-2006) – Nr. 1

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking over beide voorstellen van decreet.

Het eerste voorstel betreft het voorstel van decreet van de heren Van Overmeire, Sintobin, Van Goethem, Van Nieuwenhuysen en Vrancken betreffende het instellen van een volksraadpleging over de Europese Grondwet.

Dit voorstel van decreet werd door de commissie verworpen.

Bij brief van 17 november 2005 heeft de heer Van Overmeire verzocht het op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

Er is een gelijkaardig voorstel van decreet van de heren Glorieux en Stassen en mevrouw Dua houdende organisatie van een volksraadpleging in Vlaanderen over het verdrag tot instelling van een grondwet voor Europa.

Dit voorstel van decreet werd door de commissie verworpen.

Bij brief van 21 november 2005 hebben de heren Glorieux en Stassen en mevrouw Dua verzocht het op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

Conform de artikelen 55, punt 7, en 61, punt 3, van het reglement van het Vlaams Parlement moeten wij ons bij zitten en opstaan uitspreken over het aanvaarten van de bespreking.

De heer De Meulemeester, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal trachten uiteen te zetten waarom ik denk dat een behandeling van deze voorstellen in de plenaire vergadering nuttig is. De voorstellen werden snel op de agenda van de bevoegde commissie gezet. Mijnheer de voorzitter, we danken u daarvoor. De agendering op de middag heeft echter blijkbaar met zich mee gebracht dat een bepaalde fractie, met name de N-VA, zijnde de partij van de minister van Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, de partij die over dit onderwerp toch zeer uitgesproken standpunten heeft ingenomen, geen vertegenwoordiger kon afvaardigen.

Zowel Groen! als Vlaams Belang hebben zich bij het opstellen van de amendementen geïnspireerd op een tekst die we hebben gevonden op de website van de Kommunistische Partij van Vlaanderen. Onder die tekst staan ook de namen van een aantal leden van de N-VA. Het is van belang dat ook zij de kans krijgen hun visie over een en ander naar voren te brengen. De plenaire vergadering is daarvoor de uitgelezen plek.

Bovendien is de materie uitermate belangrijk. Als we spreken over het verdrag tot Instelling van een Grondwet voor Europa gaat het niet over het zoveelste verdrag in de geschiedenis van de Europese eenmaking. In die Grondwet, die niet voor niets die naam heeft gekregen, wordt een kwalitatieve stap gezet. Op niet minder dan 63 terreinen verliezen de lidstaten hun vetorecht en wordt een beslissing bij unanimité vervangen door een beslissing bij gekwalificeerde meerderheid.

Geachte collega's, we hebben hier te maken met een onmiskenbare verschuiving van de Europese Unie als een samenwerkingsverband van soevereine lidstaten naar een Europese Unie met de duidelijke kenmerken van een federatie. Het gaat hier niet enkel om een verdrag, maar ook om het instellen van een nieuwe constitutionele orde.

De kans is heel groot dat de voorliggende tekst van het verdrag tot Instelling van een Grondwet voor Europa uiteindelijk tot weinig resultaat zal leiden, gezien het resultaat van het referendum in Frankrijk en van de volksraadpleging in Nederland. Als voorzitter van de Commissie voor Buitenlands Beleid heb ik gemerkt dat er wordt aangedrongen om voort te gaan met de ratificatie. Als we dat doen, dan moet er meer gebeuren dan wat gebruikelijk is voor een

gewoon verdrag. In de preambule lezen we trouwens dat de Europese Grondwet de wil van de burgers weerspiegelt.

Collega's, met ons voorstel willen we die stelling aan de realiteit toetsen. We willen aan de Vlaamse burgers de eenvoudige, heldere vraag voorleggen of ze willen dat ons land toetreedt tot het verdrag tot instelling van een grondwet voor Europa. 'Het is de beste manier om voor de goedkeuring van een dergelijke karakterverandering van de unie een maatschappelijk draagvlak te verkrijgen. Naast het verlenen van een belangrijke impuls aan het publieke debat over de Europese integratie zal een dergelijke raadpleging eveneens de betrokkenheid van de burgers verstevigen bij deze belangrijke integratiestap.' Collega's van de VLD, de laatste twee zinnen zijn van de hand van Karel De Gucht en Rik Daems. Ze komen letterlijk uit de toelichting bij een wetsvoorstel dat ze zelf in de Kamer hebben ingediend op 14 oktober 2003.

Collega's, in de commissie heb ik gewezen op het advies van de Raad van State. In één lijn samengevat komt het erop neer dat het door de Grondwet ingestelde representatieve stelsel impliceert dat het de volksvertegenwoordigende vergaderingen zijn die de beslissingen nemen en dat ze in de uitoefening van hun mandaat noch in rechte, noch in feite mogen worden gebonden. Ik denk echter dat de raad nogal gemakkelijk over het onderscheid tussen een referendum, dat bindend is, en een volksraadpleging, die consultatief is, heenstapt. Een volksraadpleging kent geen beslissingsbevoegdheid toe aan de bevolking. Ze heeft slechts tot doel de bevolking te raadplegen. Er bestaat geen enkele verplichting voor het parlement om te stemmen conform het resultaat van de volksraadpleging.

Ik sluit af met een bijkomend argument dat u na aan het hart moet liggen. Een volksraadpleging is het middel bij uitstek om Vlaanderen op de kaart te zetten. Het debat is voortdurend aan de gang over hoe we Vlaanderen bekend kunnen maken in Europa en de wereld. Ik kan u verzekeren dat indien er een volksraadpleging over de Europese Grondwet zou worden georganiseerd, Vlaanderen onmiddellijk op de kaart zou staan. Iedereen in Europa zou onmiddellijk weten dat Vlaanderen geen ondergeschikte, maar een nevenschikte entiteit is in het Belgische kader. Een volksraadpleging in Vlaanderen betekent krantenkoppen in heel Europa, betekent wereldpers.

Collega's, om al deze redenen denk ik dat het gaat om een van de belangrijkste aangelegenheden van de voorbije decennia. Vlaanderen mag deze kans niet laten liggen om de bevolking te horen. Als vertegenwoordigers van het volk moeten we op een cruciaal moment als dit even terugkoppelen naar wie ons heeft afgevaardigd. Ik vraag dan ook uw steun voor de goedkeuring van ons voorstel van decreet. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de voorzitter, Groen! vraagt ook de behandeling in plenaire zitting van ons voorstel van decreet houdende organisatie van een volksraadpleging in Vlaanderen over het verdrag tot instelling van een grondwet voor Europa, omdat dit een zaak van groot belang is. De reactie van de politieke wereld op de vraag om al dan niet de bevolking te betrekken in zoiets fundamenteels voor de democratie, zal bepalend zijn voor het dicht- of het verder uitdiepen van de kloof tussen de burgers en het Europese project.

Als democraten menen we dat het onze plicht is om te argumenteren met de bevolking, om de bevolking enthousiast te maken voor een uniek Europees project. Beslissingen nemen over de hoofden van de mensen heen is het slechtste wat we Europa op dit ogenblik kunnen aandoen, zeker als dit gebeurt uit angst voor anti-democratische stromingen die eventueel misbruik kunnen maken van een referendum – dat misbruik maken ze toch. Het ergste wat we als democraten kunnen doen, is ons om die reden uit het debat terug te trekken.

Groenen in heel Europa hebben een positief en progressief project voor een ecologisch, solidair en vreedzaam Europa. We durven de uitdaging aan te gaan om hierover het debat met de bevolking te voeren. Daarom vragen we om na het debat in de commissie ook hier het debat te voeren, vooral omdat in de commissie niet alle meerderheidspartijen eraan hebben deelgenomen.

De voorzitter: Ik neem aan dat we tegelijkertijd over beide voorstellen van decreet kunnen stemmen. Wij stemmen bij zitten en opstaan.

– *Het voorstel tot het aanvangen van de bespreking wordt bij zitten en opstaan niet aangenomen.*

VERZOEKSCHRIFT over een uniforme gemeente-belasting

– 571 (2005-2006) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie over het verzoekschrift.

De heer Brouns, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VERZOEKSCHRIFT over het inlichten van het parlement door de Vlaamse Regering over genomen beslissingen en over de evolutie van vroeger genomen beslissingen

– 572 (2005-2006) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie over het verzoekschrift.

De heer Brouns, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het onderwijs

– 472 (2004-2005) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
79 leden hebben ja geantwoord;
28 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Rob Verreycken, Jan Penris, Christian Verougstraete en Erik Tack en mevrouw Monique Moens tot besluit van de op 10 november 2005 door de heer Rob Verreycken in commissie gehouden interpellatie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de inhoud van het auditrapport betreffende de Vlaamse onthaalbureaus en de beleidsconclusies die eruit worden getrokken

– 580 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ere wie ere toekomt: op initiatief van minister Keulen is een auditrapport opgesteld over de acht onthaalbureaus die een belangrijke rol vervullen in het inburgeringsbeleid. De resultaten van dat rapport zijn vernietigend. Uit het auditrapport blijkt dat de controle ernstig tekortschiet. Verder is op basis van steekproeven een groot aantal misbruiken met subsidies vastgesteld. Na het debat dat hierover op initiatief van het Vlaams Belang in de commissie is gehouden, zijn we van oordeel dat er maatregelen moeten worden genomen. De maatregelen die de minister voorstelt, volstaan echter niet.

Wij vragen dat de boekhouding aan een volledige controle wordt onderworpen; dat aan elk onthaalbureau een ambtenaar wordt toegevoegd en dat de onthaalbureaus wordt gevraagd om alle decreten en besluiten correct uit te voeren. De motie van de meerderheid is uitgewerkt vanuit het standpunt van

diegenen die voor de onthaalsector lobbyen. Men heeft iets te gemakkelijk de uitleg van de onthaalbureaus overgenomen. Na de publicatie van het auditrapport is de motie van de meerderheid een te zwak signaal. Dat is ook de reden waarom we die motie niet kunnen goedkeuren. Onze eigen motie zullen we uiteraard goedkeuren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De stemming begint.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
28 leden hebben ja geantwoord;
86 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Bart De Wever en Chokri Mahassine, mevrouw Cathy Berx en de heer Sven Gatz tot besluit van de op 10 november 2005 door de heer Rob Verreycken in commissie gehouden interpellatie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de inhoud van het auditrapport betreffende de Vlaamse onthaalbureaus en de beleidsconclusies die eruit worden getrokken
– 583 (2005-2006) Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
79 leden hebben ja geantwoord;
28 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 30 november 2005 om 14.30 uur. Ik stel voor om de tweede lezing en de hoofdelijke stemming over het ontwerp van Provinciedecreet tijdens die vergadering te behandelen.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.18 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezigen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Tom Dehaene, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving:

Vera Van der Borght, John Vrancken: gezondheidsredenen;

Jean-Marie Dedecker, Bart Martens: ambtsverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving:

Jan Loones, Marie-Rose Morel, Anissa Tamsamani, Paul Wille.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl

Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Gracienne Van Nieuwenborgh, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandebossche, Joris Vandembroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, Monique Moens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken, Mieke Vogels

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, Monique Moens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Gracienne Van Nieuwenborgh, André Van

Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Gracienne Van Nieuwenborgh, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, Monique Moens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Gothem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken, Mieke Vogels
